

P
O

Käräjäsihteeri Heini Varis tekee

TYÖTÄ RAKKAUDESTA LAJIIN

TYÖSSÄ

Hätäkeskus-
päivystäjien työtä
tukemassa

16

PINNALLA

RikosAIPA:n aika
alkoi viimein

20

MAAILMALTA

Poliisi turvaa
tulen ja jään maan

33

3

2024

PARASTA ERIKOISPUHDISTUS- JA VAHINKOSANEERAUSPALVELUA! 24/7 PÄIVYSTYS 0800 155 525

Ilmainen asiakaspalvelunumero

VAHINKOPALVELU

**MEIHIN LUOTETAAN,
LUOTA SINÄKIN!
TOTEUTUNUT YLI 150 TOI-
MEKSIANTOA KALMA- JA
RIKOSPAIKKAKOhteista
VUONNA 2020.**

RIKOSPAIKKOJEN PUHDISTUKSET

**OLEMME SAANEET
KIITOSTA NOPEASTA
VASTEAJASTA, RAPOR-
TOINTIPALVELUSTA SEKÄ
ASiantuntemuksesta
VAHINKOKOhteiden
HOITAMISESSA.**

**KUOLINASUNTOJEN KEMIAALLISET HAJUNPOISTOT,
OTSONOINNIT JA ALIPAINIESTUKSET**

**RIKOSPAIKKOJEN PUHDISTUKSET, DESINFIOINNIT
JA HAJUNPOISTOT**

**SIRPALESIIVOUKSET, GRAFFITIEN POISTOT,
NOKIPESUT, SAVUVAURIOSIIVOUKSET
JA HAJUNPOISTOT**

**VESIVAHINKOJEN JÄLKEISET KUIVATUKSET
JA DESINFIOINNIT**

**VUOTO- JA PALOKOhteiden SEKÄ KALMA-
ASUNTOJEN JA RIKOSPAIKKOJEN VAHINKO-
TORJUNTATYÖT SEKÄ VAHINKOSANEERAUS**

**PÄIVYSTYS-
PALVELUMME
PALVELEE 24/7.**

**VASTEAIKAMME
PÄÄKAUPUNKI-
SEUDULLA
ON 2h.**

**PÄIVYSTYSPALVELU 24/7
PUH. 0800 155 525**

**asiakaspalvelu@optimasiivous.fi
www.optimasiivous.fi**

Optima palvelut

**TOIMIPAIKAT
Helsinki
Harjukatu 4A
00500 Helsinki**

**Espoo
Lokirinne 1
02320 Espoo**

**Vantaa
Laurintie 138
01400 Vantaa**

**Turku
Joukahaisenk. 6, 7 krs.
20520 Turku**

**Tampere
Hallituskatu 9
33200 Tampere**

sari.wiid@spjl.fi

FB: SPJL.PO

Bluesky: bsky.spjl.social

Instagram: spjl_po

LinkedIn: spjlry

X: SPJL_PO

Työhyvinvointia, ei sanahelinää

SARI WIID

Yksi hallitusohjelmaan kuuluvan Työ2030-ohjelman tavoitteista on ”nostaa työhyvinvointi Suomessa maailman parhaaksi vuoteen 2030 mennessä”. Onhan tässä vielä runsaat viisi vuotta jäljellä, mutta SPJL:n jäseniltä saadun viestin perusteella ei hyvältä näytä. Työhyvinvoinnin rapautuminen ja tarve työhyvinvointia tukeville toimenpiteille nousi vahvasti esiin jäsenille viime kesänä tehdyissä puhelinhaastatteluisa. Eikä tämä ole ensimmäinen kerta.

”Voimat loppuvat joskus, kun vyötä kiristetään”, totesi yksi harjoittelija **Marion Eastonin** tekemään kyselyyn vastanneista. Huoli työhyvinvoinnista ja jaksamisesta on jokapäiväinen, kaikkia jäsenryhmiä koskettava asia. Tämä ei voi olla jymyuutinen kenellekään: samat huolet nousivat esiin muun muassa SPJL:n vuonna 2022 tekemässä jäsenkyselyssä.

Sosiaali- ja terveystieteiden netisivuilla todetaan kannustavasti, että ”työturvallisuus, työterveys ja työhyvinvointi tehdään yhdessä”. Tottahan se on, että oma roolinsa tässä tekemisessä on niin työnantajilla kuin työntekijöilläkin. Valitettavasti työnantajien puheet työhyvinvoinnista kaikuivat yhä useampiin korviin sanahelinänä. Usko siihen, että SPJL:n jäsenten työnantajatahot oikeasti tekisivät jotain, vaikuttaa olevan niin heikko, että korvaavia toimia toivotaan liitolta.

Smartum-edun poistaminen on monen mielessä ollut pitkään työnantajan välinpitämättömyyden symboli. Tämä mielikuva vain vahvistuu, jos uusien säästötoimien kynnyksellä ensimmäiseksi tulilinjalle joutuvat tyhypäivien kaltaiset pikkusummat. Työhyvin-

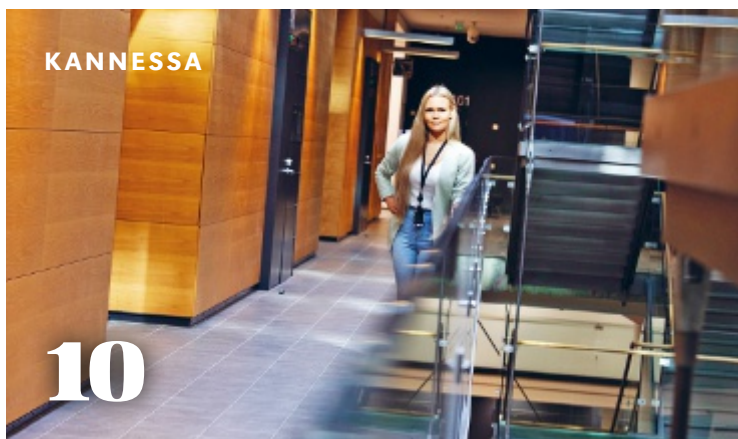
vointi ei tietenkään synny vain tyhypäivistä, mutta hieman psykologista silmää kaivattaisiin.

”Työnantaja karsii hyvinvointitiedot pois, mutta velvoittaa hyvää kuntoa. Rajalla/PV:llä ja palolaitoksissa työnantaja tukee. Miksi me olemme eri asemassa?”, yksi puhelinkyselyyn osallistuneista pohti. Toinen mielti ”Voidaanko työnantajaa painostaa huomioimaan jaksaminen paremmin?”.

Kyllä, työhyvinvoinnin edistäminen on SPJL:lle erittäin tärkeä tavoite ja sen puolesta tehdään työtä. Mutta josko työnantajilta saisi tähän edes vähän jeesiä? Ei yleviä sanoja henkilöstön tärkeydestä, vaan oikeita toimia oikeaan aikaan työntekijöiden jaksamisesta ja hyvinvoinnista huolehtimiseksi. Mitä kireämmät ajat meillä on resurssien näkökulmasta, sitä enemmän on panostettava työhyvinvointiin, ainakin jos tuottavuutta halutaan lisätä.

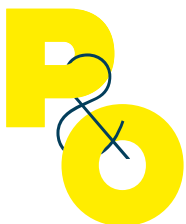
Työhyvinvointi oli siis keskeinen SPJL:n jäsenten puhelinhaastatteluissa esiin nousut asia, mutta ei suinkaan ainoa. Jo tänä syksynä tulemme tekemään omissa käsissämme olevia asioita kuten jäsenten kaipaaman tiedonkulun tukemista ja kehittämistä. Sekä tietenkin jäseniltä saadun viestin entistäkin vahvempaa viemistä päätöksenteon pöytiin.

” Mitä kireämmät ajat, sitä enemmän on panostettava työhyvinvointiin.

iStock

Kannen kuva: Katja Almgren

POLIISI & OIKEUS
94. vuosikerta

Julkaisija

Suomen Poliisijärjestöjen
Liitto SPJL

Toimitus

Asemamiehenkatu 2
00520 Helsinki
viestinta@spjl.fi

Päätoimittaja

viestintäpäällikkö
Sari Wiid
p. 041 730 5957
sari.wiid@spjl.fi

Toimitussihteeri

visuaalisen viestinnän
asiantuntija
Katja Almgren
p. 044 582 0012
katja.almgren@spjl.fi

Osoitteenmuutokset

jäsenrekisterisihteeri
Anne Rakka
p. 050 415 2080
anne.rakka@spjl.fi

Ilmoitukset

Olli-Pekka Duk
p. 050 378 3932
ollipekka.duk@gmail.com

Taitto

Kaaripiste Oy

Paino

Grano
p. 029 1800 400

ISSN 1238-5387

(painettu lehti)

ISSN 2670-1596

(lehti verkossa)

Aikakausmedian jäsen

Muistamiset sähköpostilla osoitteeseen:
viestinta@spjl.fi. Muistamisia julkaistaan
enintään kuusi kuukautta tapahtuman jälkeen.

Muu toimituksellinen materiaali sähköpostilla
osoitteeseen: viestinta@spjl.fi. Artikkeliehdotuksissa
suosittelemme olemaan yhteydessä toimitukseen
viimeistään kuukautta ennen kunkin lehden
aineistopäivää.

Toimitus ei vastaa sille ilmoittamatta lähetetystä
materiaalista. Toimitus pidättää oikeuden muuttaa
tekstejä, valikoida ja olla julkaisematta tekstejä.
Materiaalia ei palauteta.

Lehti nro 4/2024 ilmestyy viikolla 51,
aineistot viimeistään 11.11.

Lehti nro 1/2025 ilmestyy
verkkajulkaisuna 26.2.,
aineistot viimeistään 12.2.

Spjl Suomen
Poliisijärjestöjen
Liitto

- 3** Pääkirjoitus – Työhyvinvointia, ei sanahelinää
- 6** Puheenjohtajalta – Säästöjen syksy
- 8** Lyhyesti
- 10** Työtä rakkaudesta lajiin
- 16** Hätäkeskuspäivystäjien työtä tukemassa
- 20** RikosAIPA – vihdoinkin käytössä!
- 22** Kun työura päättyy työkyvyttömyyteen
- 26** Pykälän pyörteissä
- 28** Katse kameraan: poliisin valokuvaamon kirjava historia paperikuvista nykypäivään

- 31** Näkökulma – Rikostutkinnan eepos
- 33** Poliisi turvaa tulen ja jään maan
- 36** Juice Leskinen karsasti auktoriteetteja – myös poliisia
- 38** SPJL:n mökit kutsuvat!
- 40** Muistamiset
- 41** Pulmakulma
- 42** Repe
- 42** SPJL:n toimisto
- 43** Oden oodi – Pienenä poikana... suurena miehenä

jonne.rinne@spjl.fi

FB: SPJL_PO

Bluesky: bsky.spjl.social

Instagram: spjl_po

LinkedIn: spjlry

X: SPJL_PO

” Rikokset eivät
tapahdu tai selviä
yksinomaan
virka-aikana.

Säästöjen syksy

Kesälomat olivat tuskin ehtineet päättyä, kun mediassa jo uutisoitiin, että poliisi etsii uusia säästöjä. Yleinen kustannustason nousu näkyy myös poliisissa, ja se haastaa rahoituksen. Kun kiinteistä kustannuksista ei voi leikata, ovat määräaikaisten virkojen jatkot sekä haittatyöt tiukan tarkastelun alla. Eikä poliisi ole säästötavoitteidensa kanssa yksin. Koko sisäisen turvallisuuden ja oikeudenhoidon ketjun rahoituksen riittävydestä on keskusteltu jo vuosia.

Poliisiammattikorkeakoulu on asettanut tavoitteeksi, että 500 uutta aloituspaikkaa täyttyisi vuoden 2024 aikana. Koulutukseen hakeutuvia on riittänyt varmasti myös siksi, että maan hallituksellakin on ollut tahtotilaa lisätä poliisien määrää. Uskon, että useat poliisiopiskelijat pohtivat mahdollisuuttaan työllistyä omalle alalle valmistumisensa jälkeen. Suomella ei yksinkertaisesti ole varaa kouluttaa poliiseja korpistoon, tai siihen että koulutetut hakeutuvat muille aloille töihin valmistumisensa jälkeen.

Poliisi on organisaatio, jonka tehtävä on tuottaa laissa säädetty palvelut kansalaisille. Poliisien lisäksi täällä asuvien kannalta tärkeitä palveluita tuottavat myös lukuisat ei-poliisivirkaiset ammattilaiset. Heidän panoksensa organisaatiolle on välttämätön laadukkaiden palveluiden tuottamiseksi. Siksi kaikki henkilöstövähennykset vaikuttavat poliisin palvelukykyyn.

On selvää, että poliisin palveluille on tarvetta virastotyöaikana ja sen ulkopuolella. Kun haittatöistä leikataan, on ilta-, yö- ja viikonloppuaikaan töissä entistä vähemmän tekeviä käsiä ja näkeviä silmiä. Tämä ei

voi olla vaikuttamatta poliisin palvelutasoon. Rikokset eivät tapahdu tai selviä yksinomaan virka-aikana. Menetetty aika, kadotettu totuus.

Myös poliisin rakenteellista kehittämistä koskeva hanke etenee, ja hallinto- ja tukitehtäviin on asetettu täyttökielto. SPJL on kutsuttu mukaan hankkeeseen ja on siihen erittäin sitoutunut. Liiton rooli on tehdä havaintoja ja nostaa esiin edunvalvonnallinen näkökulma siltä osin, kun uudistuksella on vaikutuksia työsuhteen ehtoihin ja palkkaukseen. Vaikka SPJL ei voikaan tehdä varsinaisia päätöksiä, on liitto aktiivisesti mukana valmistelun eri vaiheissa. Jäsenistön ääni ei jää kuulumatta.

Syksyllä käynnistyvät myös palkkaneuvottelut, ja neuvottelukierroksesta on odotettu erittäin vaikeaa. Liittona sekä JUKOn ja Akavan jäsenenä emme voi hyväksyä niin sanottua vientivetoista palkkamallia, joka vaikeuttaisi osaltaan palkkaedunvalvontaamme. Suomessa palkoista on neuvoteltu neuvottelupöytä kerrallaan, eikä siten, että neuvotteluita ohjattaisiin pöydän ulkopuolelta tai pakottavalla lainsäädännöllä. Nähtäväksi jää, mitä hallitus ja eduskunta asiasta mahdollisesti päättävät syksyn aikana.

Töitä riittää edunvalvonnan saralla, mutta se on liiton toiminnan kovinta ydintä. Lisäksi tarvitsemme kentän aktiivista tukea reaaliaikaisen tilannekuvan ylläpitämiseksi. Onneksi henkilöstön edustajat ovat aktiivisia ja yhteydenpito on jatkuvaa. Ilman tarkkaa tilannetietoa emme kykene toimimaan parhaalla mahdollisella tavalla jäsenistömme edunvalvonnassa.

Mökkien varauskausi alkaa

SPJL:n mökkien seuraava varauskausi, 1.5.2025–30.4.2026, avataan maanantaina 18.11.2024 noin kello 9. Tuosta päivästä lähtien voit varata mökkejä ja osallistua arvottavien viikkojen arvontaan. Tee varaus suoraan varauskalenteriin (spjlmokit.fi). Arvontapäivät ilmoitetaan myöhemmin, ja arvonnän tulokset ilmoitetaan sähköpostilla kaikille arvontaan osallistuneille.

Muistathan, että Levin mökkien sesonkiaikaa 1.2.–30.4. sekä Levin joului- ja uuden vuoden viikkoja koskee neljän vuoden karenssi. Jos siis olet saanut mökin tuolle ajanjaksolle vuonna 2023, niin seuraava mahdollisuus sesonkiviikoille on vuonna 2028. Lisäksi Telkänpesään kesäkauteen tulee neljän vuoden karenssi vuoden 2025 kesästä lähtien. Jos olet nauttinut Telkänpesän kesästä vuonna 2024, voit seuraavan kerran osallistua Telkänpesän kesän 2029 arvontaan. Kuitenkin jos näihin kohteisiin tulee peruutus alle kuukausi ennen loman ajankoh-
taa, kuka tahansa jäsen voi varata viikon mökivarauskalenterissa tai lähettämällä sähköpostia osoitteeseen mokit@spjl.fi.

SPJL:n liittokokous pidetään 23.–24.10.2025. Vaikka kokoukseen on vielä aikaa, yhdistysten kannattaa jo nyt hoitaa omat jäsentietonsa (jäsenmäärän muutokset) ajan tasalle, sillä liittokokousedustajien määrä perustuu yhdistyksen jäsenmäärään 31.12.2024.

JÄSENREKISTERISIHTTEERI ANNE RAKKA

Ensimmäinen digilehti ilmestyy helmikuussa

Ensi vuosi tuo uutta Poliisi & Oikeus -lehden lukijoille. Monet ovat varmasti jo huomanneetkin, että P&O muuttuu digilehdeksi, joka ilmestyy vuonna 2025 viisi kertaa nykyisen neljän numeron sijasta. Tässä tulee lehden suunniteltu ilmestymisaikataulu:

1/2025: 26.2. 2/2025: 16.4. 3/2025: 4.6. 4/2025: 10.9. 5/2025: 12.11. Ilmestymispäivä on siis keskiviikko ja aineistopäivä on kahta viikkoa aiemmin. Eli digitekniikan ansiosta aineistopäivän ja ilmestymisen väli lyhenee nykyisestä viidestä viikosta kahteen.

Ehdota juttua lehteen

Tämän vuoden viimeisen P&O-lehden, siis myös viimeisen paperilehden, aineistopäivä on 11.11., joten jos sinulla on juttuideoita, jonka haluaisit lehteen, lähetä mahdollisimman pian vinkki sähköpostilla osoitteeseen viestinta@spjl.fi. Tietenkin voit ehdottaa juttunjuurta myös vuoden 2025 lehtiin. Juttujen tarve ei siitä muutu, että lehti julkaistaan digilehtenä.

Kaikki vinkit ovat tervetulleita, mutta ai-

van erityisen kiinnostunut toimitus on henkilöistä, jotka olisivat valmiita haastateltaviksi liiton jäsenistöä kiinnostavista aiheista. Onko sinulla mielessä jokin aihe, ammattiryhmä tai jäsenistön työhön liittyvä asia, josta olisit itse valmis puhumaan lehden toimitukselle? Tai tiedätkö jonkun, jota kannattaisi haastatella aiheesta? Ota yhteyttä, niin katsotaan yhdessä, saataisiinko aiheesta juttu P&O-lehteen.

SPJL:n kalenteri postitetaan joulukuussa

SPJL:n kalenteri, tuo Suomen suurin sisäisen turvallisuuden ja oikeudenhoidon yhteistyöpaketti, postitetaan kalenteria pyytäneille jäsenille tuttuun tapaan joulukuussa.

Eläkkeelle siirtyneet entiset jäsenet ja ei-jäsenet voivat tilata kalenterin SPJL:n verkkokaupasta (<https://kauppa.spjl.fi>), joka aukeaa 24.9. Organisaatiot, kuten virastot ja mediat, voivat tilata kalentereita sähköpostilla osoitteesta spjl@spjl.fi. Kalenterin hinta on 12 euroa + postituskulut, eläkkeelle siirtyneiltä entisiltä jäseniltä ei peritä postituskuluja. Kalenteri siis postitetaan vain niille jäsenille, jotka ovat ruksanneet jäsenrekisteriin kalenterivalinnakseen ”kyllä”. Jos olet jo tehnyt sen, kalenteri lähetään sinulle automaattisesti.

”Vaikka resurssit ovat vähäiset, virassakin on pystyttävä kertamaan asioita. Samoin on tärkeää, että suojavälineet ovat kunnossa, koska poliisi menee henkensä uhalla etulinjaan.”

Puheenjohtaja Jonne Rinne
Iltalehdessä 26.8.2024

685

MEDIAN EDUSTAJAT AVASIVAT SPJL:N 2.9. LÄHETTÄMÄN, POLIISIN SÄÄSTÖTOIMIEN VAIKUTUKSIA KOSKEVAN TIEDOTTEEN 685 KERTAA.

SPJL:n syysvaltuusto kokoontuu 14.11. Helsingissä.

Member+ tarjoaa valtavan määrän jäsenetuja

Member+ on A-palvelut ry:n omistama jäsenetupalvelu, joka tarjoaa ajankohtaisia ja hyvin monipuolisia etuja SPJL:n jäsenille. Jäsenetuhintaan löytyy mökkejä, hotelli- ja kylpyläpalveluja, liikunta- ja hyvinvointipalveluja, sisustusta ja elektroniikkaa, viihdettä ja kulttuuria ja paljon muuta!

Etujen ja alennusten pitkistä listasta löytyy tällä hetkellä muun muassa alennus auton vuokrauksesta, ihonhoitotuotteista, äänikirjoista... valikoima on todella kattava.

SPJL:n jäsenenä voit rekisteröityä Member+ -palvelun käyttäjäksi. Tietojasi ei luovuteta kolmansille osapuolille. Edun on neuvotellut keskusjärjestömme Akava.

Näin saat edut käyttöösi:

- Klikkaa itsesi Member+ -etusivulle (www.memberplus.fi), ja klikkaa ”Rekisteröidy”
- Täytä vaaditut tiedot ja valitse valikosta oma jäsenliittosi: SPJL
- Nyt käytössäsi ovat kaikki sinulle kuuluvat akavalaiset jäsenedut kuten lomahuoneistot ja muut vapaa-aikaan ja matkailuun liittyvät edut!

Ajankohtaista tietoa eduista saat myös Member+ Facebook -sivuilta: <https://www.facebook.com/memberplus.fi/>

TYÖTÄ RAKKAUD

Käräjäsihteerin työssä näkee ihmisen hyvät ja huonot puolet.

ESTÄ LAJIIN

Heini Varis on työskennellyt kärjäsihteerinä yli kolmen vuoden ajan. Hän aloitti työt Itä-Uudenmaan kärjäoikeudessa keväällä 2021.

– Minulla on se tavallinen tarina. Menin kärjäoikeuteen tekemään oikeustradenomin opintoihini kuuluvaa työharjoittelua. Sen jälkeen minulle tarjottiin työpaikkaa ja jäin sille tielle, hän naurahtaa.

Vuoden 2023 alussa Varis siirtyi työskentelemään Helsingin kärjäoikeuden rikososastolle talous- ja seksuaalirikostiimiin. Osastolla on reilu parikymmentä tuomari-sihteerityöparia.

Kun syyttäjältä tulee uusi rikosjuttu, antaa apulaisosastovastaava sen käsittelyyn jollekin työparille. Tuomari katsoo jutun ensin ja antaa sen sitten kommentteineen kärjäsihteerille.

– Juttunivaskan päällä on infolehti, jossa kerrotaan muun muassa asianosaisista; kuullaanko heitä henkilökohtaisesti, onko asianomistajalla kirjallisia korvausvaatimuksia vai pitääkö niitä kysyä, sekä jutun käsittelyaikataulutoiveet, Varis kertoo.

Kun Varis on tarkistanut syyttäjältä mahdollisen istuntopäivän, hän valmistelee haasteen ja toimittaa sen haastemiehelle.

Variksella ja hänen työparillaan on tällä hetkellä toista sataa juttua jonossa.

– Jos tänään tulisi sisään kiireetön juttu, sen käsittely menisi todennäköisesti vuoden päähän. Kiireellisempi juttu voitaisiin käsitellä puolen vuoden päästä. Mutta jos käy niin, että vastaajaa ei saada haastettua esimerkiksi hänen ulkomailla olonsa vuoksi, siirtyy juttu taas puoli vuotta eteenpäin.

Voittajafiilis käsitellystä jutusta

Kaikki Variksen tekemä työ tähtää istuntopäivään, sillä jutun tulee olla hyvin valmisteltu. Ennen käsittelypäivää hän täyt-

tää istunnon pöytäkirjapohjan: mitä paremmin pohja on valmisteltu, sitä helpommalla hän pääsee istunnossa.

– Pöytäkirjaan voi laittaa esimerkiksi asianomistajan korvausvaatimukset, jos ne ovat tiedossa. Jos juttuun sisältyy useita syytekohtia, saattaa pohjan tekemiseen kuluja useita tunteja.

Esivalmisteluihin kuuluu myös tilata tarvittaessa tulkki. Joskus tulkin tarve selviää vasta istuntopäivänä.

– Jokin aika sitten etsin ruotsin kielen tulkkia kissojen ja koirien kanssa. Kun olin hänet löytänyt ja pyytänyt paikalle, ilmoitti todistaja, ettei tulkkia tarvitakaan.

Juttujen käsittelyyn menee yleensä vähintään puoli päivää. Jos kyseessä on niin sanotusti helppo ja selkeä juttu kuten vaikkapa rattijuopumus, voidaan tuomio julistaa heti.

– Silloin tuntee helpotusta, että yksi juttu on saatu pois päiväjärjestyksestä.

– Tuomion julistamisen jälkeen annamme asianosaisille muutoksenhakuohjeet, jotta he voivat halutessaan ilmaista tyytymättömyytensä ja valittaa myöhemmin mahdollisesti hovioikeuteen. Kun tuomio on perusteluineen valmis, lähettän sen vielä sähköpostitse tai postitse asianosaisille, Varis sanoo.

Hän on ehtinyt nähdä työssään ihmisen hyvät ja huonot puolet. Itä-Uudenmaan kärjäoikeudessa tuli käsiteltäväksi laaja, lapsiin kohdistunut seksuaalirikos, jossa vastaaja oli saalistanut uhrejaan somekanavien kautta.

– Se juttu jäi mieleen elävästi, koska sitä käsiteltiin monta päivää. Istunnossa katseltiin todistusaineistona olevia valokuvia ja kuunneltiin tuntien mittaisia tallenteita, joissa poliisi haastatteli lapsia. Tällaiset jutut saattavat olla rankkoja sihteeereille, joilla on saman ikäisiä lapsia. Meillä onkin mahdollista vaihtaa päittäin juttu, joka tuntuu liian rankalta.

Jackpot iskee kiireessä

Varista kuormittaa eniten työn luonne jatkuvine keskeytyksineen.

– Kun kirjoitan vaikkapa pöytäkirjapohjaa, tulee puhelu tai sähköposti, johon pitää vastata heti. Sen jälkeen mietin hetken, mitä olinkaan tekemässä. Sitten tulee työpari juttelemaan jostakin käsittelyssä olevasta oikeusjutusta. Tuntuukin, että kaikki asiat ovat täällä kiireellisiä.

” Oikeuslaitos ei pyörisi ilman kärjäsihteeereitä.

Työhön mahtuu myös paljon pientä silppua. Esimerkiksi kaikki oikeusjutut ovat monessa eri sähköisessä kansiossa, joihin Variksen pitää kirjata käsittelemiensä juttujen pienimätkin muutokset.

– Jos joku asianosainen soittaa ja kysyy jostakin oikeusjutusta, pitää muiden sihteerien pystyä tarvittaessa katsomaan sen tilanne kansioista.

Koska Variksella ei ole aina mahdollisuutta keskittyä kunolla kuhunkin käsillä olevaan työtehtävään, hän ei pysty tekemään työtään niin hyvin kuin haluaisi.

– Meillä on yksinkertaisesti liian vähän henkilökuntaa. Myös poliisilla on pulaa tutkijoista, lisäksi tarvittaisiin enemmän syyttäjiä.

Kaikki käräjäoikeuden työntekijät ovat Variksen mukaan pedantteja luonteita ja haluavat tehdä työnsä hyvin. Kahvihuoneessa kuuluukin usein syviä huokauksia, kun tulee puhetta töistä.

– Edellisessä työpaikassani eräs vanhempi työntekijä antoi minulle hyvän neuvon: ei kannata vetää itseään piippuun näin huonosti palkatussa työssä.

Välillä tupsahtaa työn alle yllättävä istunto ”jackpot”. Vastaaja on haastettu uhkasakolla oikeuteen, ja hän on jät-

” Ei kannata vetää itseään piippuun näin huonosti palkatussa työssä.

↑ Heidi Varikselle käräjäsihteerin työn suola ovat vaihtelevat työpäivät.

tänyt saapumatta paikalle. Tämän vuoksi hänet on määrätty noutoon. Jos poliisi tavoittaa henkilön, hänet viedään putkaan odottamaan pikakäsittelyä, sillä putkassa voidaan pitää vain viiden päivän ajan.

– Pari päivää sitten tuli käsittelyyn tällainen tapaus. Olin itse sinä päivänä koulutuksessa ja työparini puolestaan seuraavana päivänä. Käsittely oli kuitenkin käynnistettävä pikimmiten, koska häntä ei voinut pitää pidempään putkassa. Yleensä ”jackpot” päsähtää juuri silloin, kun on kauhea kiire muutenkin.

Varis toimii myös lähestymiskieltoasioiden vastuusihteerinä. Hän päivittää toiminnan ohjeita ja pitää langat käsissään ollen tietoinen myös kaikista käsittelyssä olevista jutuista.

Sihteerien vaihtuvuus suuri

Rikosasiat ovat kiinnostaneet Varista lapsesta saakka: hänen haaveammattinsa oli poliisi. Hän opiskeli kuitenkin kansainvälisen politiikan tutkimusta avoimessa yliopistossa vuoden verran ja haki yliopistoon.

– En päässyt sinne, joten hain ja pääsin Laurea-ammattikouluun opiskelemaan oikeustradenomiksi. Ne opinnot kiinnostivatkin minua toden teolla.

Motivaatiota antaa tunne siitä, että tekee tärkeää työtä: joka aamu on syy tulla töihin.

– Minua kiinnostaa myös, miksi ihmiset tekevät rikoksia. Kohtaankin työssäni mitä moninaisempia motiiveja. Niistä saisi iltapäivälehtien artikkeleita lukiessaan vain pienen pintaraapaisun: juttujen sisältö on aina paljon monisyisempi.

Työn suola ovat vaihtelevat päivät. Vaikka osa jutuista on raskaita, tapaa istunnoissa myös hauskoja hahmoja.

– Tässä työssä pitää pystyä myös nauramaan, muuten ei jaksaa. Meillä on erinomainen työilmapiiri: vaikka kaikilla on äärettömästi töitä, niin aina saa apua, jos tarvitsee.

Etätöitä saa tehdä työtilanteen salliessa kaksi päivää viikossa, mutta päivien pitämisessä on useita rajoitteita.

– Asun Porvoossa, joten minulta kuluu kaksi tuntia työmatkoihin. Siksi etäpäivät olisivat minulle erityisen tärkeitä. Toivoinkin, että työn ja vapaa-ajan voisi yhdistää joustavammin. Se tekisi työpaikkamme myös houkuttelevammaksi; nyt sihteereissä on suuri vaihtuvuus.

Käräjäsiihteerin työtä jaksavat tehdä hänen mukaansa vain ne, joilla on riittävä rakkaus lajiin. Loput vaihtavat muihin töihin jo parin vuoden jälkeen.

– Suurin osa meistä on alle kolmikymppisiä, mikä kertoo paljon. Täältä löytyy vain muutama pysyvästi alalle jäänyt karpaasi. Muut vaihtavat poliisin puolelle tai paremmin pal-kattuihin yksityisen sektorin sihteerin töihin.

Varis osallistui jokin aika sitten luennolle, jolla aivotutkija puhui huonosti järjestetystä työstä. Siinä työnteko kär-sii muun muassa jatkuvista keskeytyksistä.

– Kun hän kertoi siitä, mitä sellainen työ tekee ajan mittaan aivoille, ymmärsin, että keskittymiskykyni on itse asiassa huonontunut kolmen viime vuoden aikana. Veikkaan että se johtuu ainakin osittain tästä työstä.

Aiemmin Varis saattoi tehdä holtittoman pitkiä työpäiviä. Hän oletti, että kiireessä auttaa, kun varmistelee asiat mahdollisimman hyvin etukäteen, vaikka ylitöitä tehden.

– Sitten tajusin, että pitkässä juoksussa uuvun. Nyt lähdän normipäivinä kotiin työajan päätyttyä. Kaksi koiraani säätelee myös työaikojani; en voi istuttaa heitä 12 tuntia jalat ristissä.

☪ Jos tänään tulisi sisään kiireetön juttu, sen käsittely menisi todennäköisesti vuoden päähän.

Asiantuntijaluennot kiinnostaisivat

Varis sai kuulla Oikeushallinnon Henkilökunta OHK ry:stä pian aloitettuaan työskentelyn Itä-Uudenmaan käräjäoikeudessa. Ensin hän sai meilitse liiton infopaketin ja sitten Varis jutteli asiasta kavereidensa kanssa.

– He sanoivat, että kannattaa kuulua ammattiliittoon, joten ajattelin, että miksipä ei ja liityin OHK ry:hyn samantien.

Hän ei ole ollut vielä mukana yhdistyksen toiminnassa, mutta lukee aina Poliisi & Oikeus -lehdessä.

– Lehdessä on mielenkiintoisia juttuja. Olen myös tajunnut, että kuka muu meidän käräjäsiihteerien puolta pitäisi kuin ammattiyhdistys. Yksittäisen työntekijän sana kun ei pitkälle kannaa.

Varis toivoo, että OHK toisi esille käräjäsiihteerityön merkitystä; työ ei ole kahvinkeittoa ja papereiden lajittelua, vaan tasavertaista, oikeaa työtä tuomariparin kanssa.

– Oikeuslaitos ei pyörisi ilman meitä, hän puuskahtaa.

Varista kiinnostaisivat ammattiyhdistyksen järjestämät asiantuntijaluennot esimerkiksi työhyvinvoinnista, sekä erilaiset retket vaikkapa Tallinaan tai Suomenlinnaan.

– Olisi mukavaa saada mahdollisuus verkostoitua eri ammattiryhmien kanssa.

Vaikka kaverit ovat aikatauluttaneet tekemisensä vuoden päähän, ei Varis suunnittele edes kesälomiaan. Kalenterin pitäminen työssä riittää hänelle.

– Kesällä harrastan kavereiden kanssa veneilyä, ja sekin pitää onneksi päättää sään mukaan miltei samana päivänä.

Hän harrastaa myös kuntonyrkkeilyä ja puuhastelee pienen omakotitalonsa pihalla kukkapenkin ääressä. Parasta rentoutumista onkin tehdä käsillä jotakin.

– Siitä tulee ihan zen-olo. Iltaisin nautin puolestani ihan vain siitä, kun voin kätertyä sohvalle ja ottaa koirat kainaloon.

Tulevaisuudelta Varis odottaa uusia haasteita: kenties lisäopintoja tai vaikkapa työskentelyä poliisin tutkimussiihteerinä.

– Olen avoin uudelle ja elämä kuljettaa aina johonkin suuntaan. ☀

Hätäkeskuspäivystäjien työtä tukemassa

Jotta kansalainen saa hädässään yhteyden hätäkeskuspäivystäjään ja tarvittaessa apua paikalle, on monen teknisenkin asian oltava oikeassa asennossa ja toiminnassa. Tätä suurelle yleisölle näkymätöntä työtä on tekemässä ammattilaisten joukko, joista yksi on Hätäkeskuslaitoksessa työskentelevä Minna Ylinen.

TEKSTI

Katja Almgren

KUVAT

Via Ramstén

Minna Ylinen oli juuri täyttänyt 20 vuotta, kun hän pääsiäisen jälkeen vuonna 1999 meni hoitamaan vajaan vuoden kestävästä sijaisuudesta äitinsä työpaikalle Rauman ja Uudenkaupungin seudun hätäkeskukseen. Ylinen sai sijaisuutensa aikana koulutuksen työhön ja päivystysympäristöön opiskelemalla riskinarviota sekä olemalla muun muassa ambulanssihenkilöstön mukana.

Ala oli murroksessa, sillä alueellisista hätäkeskuksista oltiin menossa kohti nykyistä mallia eli poliisin, pelastusvoimien, ensihoidon ja sosiaalitoimen yhdistäviä hätäkeskuksia. Samalla kunnallinen toiminta muutettaisiin valtakunnalliseksi.

Päivystäjän työ pienellä paikkakunnalla oli vielä kaukana uudistuksen tuomasta suunnasta, sillä Ylinen saattoi olla vuorossaan ainoana paikalla.

– Yövuorossa päivystin hätälinjaa yksin. Jos tuli soitto elvytystilanteesta, oli linja varattuna pitkäänkin. Niistä ajoista on menty valtavasti eteenpäin, Ylinen sanoo.

Kahdeksan kuukauden mittaiseksi suunniteltu sijaisuus venyi henkilöstöpulan vuoksi, ja Ylinen jäi päivystäjän tehtäviin Raumalle aina tammikuuhun 2003 saakka. Uusi virasto, Hätäkeskuslaitos oli aloittanut toimintansa vuoden 2001 alusta.

– Hätäkeskustoimintaa säätelevä lakiuudistus mahdollisti sen, että alueellisten hätäkeskusten henkilöstöllä, jolla ei ollut tutkinnolla saatua pätevyyttä, oli mahdollisuus hakea virkaa uudesta virastosta. Kaikki työntekijät minä mukaan kävivät täydennyskoulutukset Pelastusopistolla Kuopiossa sekä Poliisikoululla Tampereella. Olin jo aiemmin hakenut Pelastusopistolle hätäkeskuspäivystäjäkoulutuk-

seen, mutta koska lukio tuli vedettyä läpi hieman löysin ran- tein, en sillä todistuksella tullut valituksi.

Järjestelmät ja ura kehittyvät

Pian sen jälkeen, kun Ylinen oli saanut viran Hätäkeskuslaitoksesta, virasto oli siirtymässä Häke4-järjestelmästä ELS-aikaan, ja henkilöstöstä etsittiin vapaaehtoisia syöttämään tietoja uudelle alustalle. Ylisen kollega oli jo aiemmin siirtynyt ELS-kouluttajaksi ja sitä kautta kiinnostus heräsi myös Ylisellä.

– Muistan kuinka vanhemmat kollegani ihmettelivät ääneen, miten kaltaiseni nuori likka oli ajautunut tietojen syötön pariin. Tokaisin heille takaisin, etten ajatellut istua siellä pöydän ääressä lopun ikääni. Silloin tuli soiteltua suuta herkemmin, Ylinen sanoo ja naurahtaa, että Hätäkeskuslaitoksessa on nyt vierähtänyt yli puolet hänen elämästään.

Kun ELS-kouluttajan paikka tuli avoimeksi vuoden 2006 lopulla, Ylinen haki paikkaa ja tuli valituksi. Uudet tuulet puhalsivat jälleen vuonna 2014, kun Ylisestä tuli viraston Virve-pääkäyttäjäksi. Vuonna 2018 virasto aloitti siirtymisen Erica-maailmaan.

Virve-pääkäyttäjänä Ylinen vastaa Hätäkeskuslaitoksessa asioista, jotka liittyvät viranomaisverkkoon, oli asiat sitten teknisiä tai operatiivisia. Työhön sisältyy kouluttamista

→ Tulevaisuudessa hätäpuhelu saatetaan Minna Ylisen mukaan mahdollistaa myös videopuheluna. Hätäkeskustoiminnassakin useat uudistukset tulevat EU-tasolta, ja kansalliset toimijat pyrkivät vastaamaan EU:n asettamiin vaatimuksiin.

” Jos päivystäjällä
ei ole työvälineitä, on
autettava heikoilla.

↑ Minna Ylisen vapaa-aika kuluu jäähalleilla ja Porin Ässien U13-ikäluokan joukkueenjohtajan tehtävissä. Perheen jääkiekkoharrastus vie ajatukset täysin muualle ja toimii hyvänä vastapainona työlle.

viraston sisällä sekä yhteistyötä ja palaverieita sovellus- ja laitetuottajien kanssa. Hän on myös Hätäkeskuslaitoksen Virve 2.0 projektivastaava.

– Uusi viranomaisverkko tuo tullessaan muun muassa sen, että tietoa pystytään liikuttamaan jatkossa reaaliajassa. Nykyinen verkko ei tätä vielä mahdollista. Samalla tekniikka muuttuu täysin. Uuden verkon olisi tarkoitus olla toiminnassa vuoteen 2030 mennessä, mutta aika näyttää, onnistutaanko siinä.

Ylisen aamut alkavat kahlaamalla sähköpostiin tulleet viestit sekä parilla palaverilla, jotka yleensä määrittävät tulevan työpäivän suunnan. Kokouksia on työssä paljon.

– Erica-aluepääkäyttäjät toimivat kontakteinamme alueita hallintoon. Kesän alussa kävin itse päivystysosalissa paikalla katsomassa, miten päivystäjät käyttävät Virveä. En ole itse päivystänyt salissa enää päivystysurani jälkeen. Antaa ammattilaisten hoitaa työnsä.

Tuntosarvet pystyssä

Vuosien saatossa Ylisen ajautui häiriöhallinnan pariin ja johtaa nykyään tarvittaessa häiriön selvittämistä.

– Meidän tehtävänä on hoitaa häiriön selvittämistä yhdessä palvelu- ja laitetuottajien kanssa samalla, kun Hätäkeskuslaitoksen johtokeskus johtaa operatiivista puolta häiriötilanteessa. Häiriö- tai vikatilanteessa ongelma pyri-

tään ratkaisemaan tai löytämään kiertotie, jotta päivystyshenkilöstö voi jatkaa työtään mahdollisimman normaalisti.

– Yleensä vuoromestarit ottavat meihin yhteyttä, jos he havaitsevat jotain outoa, mutta toisinaan myös päivystäjiltä tulee suoraan yhteydenottoja. Yhdenkin kerran päivystäjä otti minuun yhteyttä, ja aloimme selvittää yhdessä, mistä oli kyse. Päivystäjä laittoi perästä päin kiitoksen, että oli saanut kysyä asiasta suoraan ja oli saanut apua. Parasta työssäni onkin se, jos voin auttaa päivystyshenkilöstöä heti.

Heinäkuussa media uutisoi laajasta tietoliikennehäiriöstä, joka pysäytti osin lentoliikennettäkin. Tällaiset uutiset kiinnostavat myös Ylisen huomion.

– Olemme tiimissäni jatkuvasti herkillä, jos jotain poikkeavaa alkaa tapahtua. Ja vaikka olisin vapailla, huomaan mietiväni vastaavia uutisia lukiessani, mahtaako vika vaikuttaa myös meidän organisaatioomme.

Ylinen sanoo, että hän pyrkii työssään aina ajattelemaan päivystäjää, jotta päivystäjillä on kyky tehdä työtään.

– Ymmärrän, että autettava on etusijalla, mutta jos päivystäjällä ei ole työvälineitä tai ne eivät toimi, myös autettava on heikoilla. Se johtolanka on työni moottori ja motiivoi minua.

Yksin ei pärjää

Keväällä Hätäkeskuslaitos palkitsi ammattilaisiaan. PRO112-tunnustus luovutettiin Minna Yliselle ansiokkaasta työstä hätäkeskustoiminnan ja hätänumeron hyväksi. Ylinen on otettu saamastaan tunnuksesta, mutta painottaa, ettei hänenkään työtään voisi tehdä yksin – tiimi on tärkeä.

Mieleen nousee yksi erityinen case. Ylinen oli mukana selvittämässä isoa vikatilannetta, joka vaati tiimin jäseniltä venymistä ja pitkiä päiviä vähillä yöunilla. Perjantaina, kun vika oli saatu viimein korjattua ja viimeinen statuspalaveri oli ohi, jäi Hätäkeskuslaitoksen oma porukka keskenään linjoille.

– Edellinen työpäivä oli kestänyt 23 tuntia ja takana oli 1,5 tuntia unta. Olimme rättiväsyneitä kaikki. Silloinen hätäkeskustietojärjestelmän pääkäyttäjä kiteytti tunnelman täydellisesti: Tämä oli ihan kauhea viikko, mutta samalla myös hieno, sillä se osoitti, miten porukka tekee yhteistyötä ja millainen tiimi meillä on!

– Muistan edelleen henkisen väsymyksen ja kuinka kauan siitä toipuminen vei. Vikatilanteen selvittäminen oli tosi iso puristus koko sakilta, mutta kaikki tekivät valtavasti duunia, jotta homma saatiin puikkoihin. Yksin ei kukaan meistä pärjää, vaan tarvitaan kaveri. Joko työn hoitamiseen tai jos on jotain sydämen päällä. Se, että voidaan rehellisesti ja avoimesti puhua asioista, on mielettömän tärkeää tässä työssä. 🟡

RWS

Defence & Law Enforcement

YKSI KOHDE YKSI LAUKAUS YKSI VALINTA

ACTION 4 / ACTION 5 / ACTION 6 / ACTION SE

RWS GmbH - luotettava kumppanisi tehtävissäsi, koulutuksessa ja simuloinnissa.

Johtavana innovatiivisten ampumatarvikkeiden valmistajana kehitämme ja tarjoamme pienkaliiperisia vakio- ja erikoispatruunoita erilaisiin ammattikäyttöpahtumiin. Tarkkoja, luotettavia ja turvallisista. Kehitämme ja tarjoamme tiiviissä yhteistyössä kanssasi parhaat ratkaisut nykyisiin ja tuleviin haasteisiisi.

BDT

RWS GmbH is part of the Beretta Group and member of the BDT alliance. This advertisement serves to present our company. Delivery exclusively to official buyers.

SAKO LTD / P.O. Box 149 / 11101 Riihimäki / Finland
military@sako.fi / www.sako.global / www.rws-technology.com

RikosAIPA

– vihdoinkin käytössä!

Suomen tuomioistuimissa otettiin iso askel sähköisissä työtavoissa, kun AIPA-järjestelmän käyttö laajennettiin rikosasioihin. Projekti on ollut ollut pitkä ja kuormittavakin.

TEKSTI JA KUVA

Elina Iiskola-Joutjärvi

Toukokuun lopussa Suomen tuomioistuimissa otettiin käyttöön sähköinen asiankirjahallintajärjestelmä AIPA rikosasioiden käsittelyssä. Sähköistä järjestelmää on käytetty jo jakamuspuolellaloppuvuodesta 2019. Käräjäoikeuksien ohella myös hovioikeudet ja korkein oikeus alkoivat käyttää AIPA-järjestelmää rikosasioissa.

AIPA-järjestelmä on pitkän ajan projekti, jonka avulla lainkäyttöasiat hoidetaan kokonaisuudessaan sähköisesti vireille tulosta ratkaisemiseen ja arkistointiin.

– Aikaisemmin rikosasiat tulivat meille käräjäoikeuteen paperisina. Viime vuosina olemme saaneet asiakirjat sähköisinä verkkolevyn kautta, mutta kaikki, mikä on täytynyt säilyttää, on pitänyt myös tulostaa ja viedä arkistoon. AIPA:n myötä pääsemme eroon paperien tulostamisesta, paperisten asiakirjojen kanssa ”pelaamisesta” ja arkistoinnista. Tämä on iso ja hyvä muutos ja mahdollistaa myös etätöiden tekemisen entistä laajemmin, kun kaikki tarvittava löytyy järjestelmästä, Kymenlaakson käräjäoikeuden käräjäsihteeri ja lähiesihenkilö **Satu Ihalempiä** kertoo.

Syyttäjät käyttävät edelleen rikosasioissa vanhaa asianhallintajärjestelmää ja yksittäisen asian käsittely siirtyy AIPA-järjestelmään, kun se lähetetään syyttäjältä käräjäoikeudelle. Syyttäjillä on tällä hetkellä käytössä supistettu versio uudesta AIPA:sta, mutta tavoitteena on, että hekin siirtyvät uuteen järjestelmään tämän vuoden loppuun mennessä.

Välillä kuormittavakin projekti

Siirtyminen AIPA-järjestelmään on ollut pitkä, vaiheikas ja välillä myös työntekijöitä kuormittava projekti. Uuden järjestelmän rinnalla kulkee kuitenkin yhä vanha, joten asiakirjoja ja tietoja saattaa olla useassa järjestelmässä, josta niitä pitää kaivaa.

– Päällekkäisyys rasittaa henkilökuntaa, kun vaikkapa rikosistuntopäivän valmisteluun on käytettävä useita järjestelmiä ja saman asian tekemiseen saattaa mennä vähintään tupla-

aika. Paljon menee aikaa myös uuden opetteluun, kun on mietittävä, mitenäs tämä asia tehdäänkään AIPA:ssa, Ihalempiä sanoo.

AIPA:n asiakirjoissa on Ihalempiän mukaan myös eroja aiempiin järjestelmiin eli Sakariin ja Rituun verrattuna.

– Joudumme siis soveltamaan ja siihenkin menee aikaa. Onneksi osastomme johtajat ja tuomarit ymmärtävät tämän. Tuomareille olemmekin sanoneet, että jättäkää kärjäistuntoihin AIPA-lisää, Ihalempiä kertoo.

Myös käyttöönoton päivämäärä sai henkilökunnalta kritiikkiä. Rikosasioiden AIPA-järjestelmä otettiin käyttöön 27. toukokuuta eli kesken alkavan kesälomakauden.

– Ymmärrämme, että AIPA-järjestelmään liittyvä hanke päättyi, joten projekti piti saada valmiiksi. Henkilökunnalle ajankohta oli kuitenkin hieman hankala, sillä moni palasi kesälomilta uuden järjestelmän pariin. Alkusuksy olisi ollut henkilökunnan kannalta parempi ajankohta käyttöönotolle, Ihalempiä toteaa.

Kouluttajatkin koetuksella

AIPA-järjestelmän toteuttaminen aloitettiin kymmenisen vuotta sitten. Ihalempiä muistelee, kuinka ensimmäisiä AIPA-koulutuksia järjestettiin jo noin kahdeksan vuotta sitten. Uuteen järjestelmään siirtyminen on Ihalempiän mukaan aiheuttanut muutosvastarintaa myös siksi, että käyttöönoton kanssa on soudettu ja huovattu: kun käyttöönotosta on tehty suunnitelmat, on suunnitelmat peruttu ja palattu-kin takaisin vanhaan.

Sekä Ihalempiä että käräjäsihteeri **Katri Sinkkonen** ovat samaa mieltä siitä, että AIPA-järjestelmään siirtyminen olisi ollut jouhevampaa, jos se olisi pystytty ottamaan käyttöön kerralla. He toimivat myös AIPA-virastokouluttajina.

– Hakemuspuolella AIPA-järjestelmä otettiin käyttöön vuoden 2019 lopussa, mutta se vedettiin seuraavan vuoden alussa takaisin ja järjestelmän käyttö jouduttiin lopettamaan.

Onneksi RikosAIPA:n kanssa ole ollut vastaavaa. Uskon, että jokaisesta takaiskusta on opittu, Sinkkonen pohtii.

Sinkkosen mukaan projekti on ollut kouluttajillekin turhauttavaa, ja he olisivat kaivanneet työhönsä enemmän tukea.

– Kouluttajia ei juurikaan koulutettu. Ennen korona-aikaa virastokouluttajia koulutettiin usein ihan lähikoulutuksinkin. Nyt saimme sähköpostilla materiaalia, jonka avulla koulutimme henkilökuntaa. Siinä on paljon sisäistettävää ja vastuuta yhdelle ihmiselle. Onneksi me kouluttajat olemme kannustaneet ja auttaneet toisiamme sisäistämään uudet asiat sekä pyrkineet pitämään myönteisen asenteen, Ihalempii komppaa.

Iso palanen puuttuu vielä

AIPA-järjestelmässä tehdään asiakirjahallintaa eli kaikkea, mitä tuomioistuimet tuottavat ulos. Yksi iso kokonaisuus järjestelmästä kuitenkin vielä puuttuu: summaariset riita-asiat eli riidattomat velkomusasiat, joita osa Suomen käräjäoikeuksista käsittelee.

– Kymenlaakson käräjäoikeus on yksi, joka käsittelee summaarisia riita-asioita. Riidattomia velkomustuomiotaupuksia on monta kymmentä tuhatta vuodessa. Myös velkajärjestelyt ja konkurssiasiat ovat kuitenkin edelleen paperisina, Sinkkonen sanoo.

Paperiarkisto vie myös fyysistä tilaa, ja Kymenlaakson käräjäoikeus on joutunut vuokraamaan paperiarkistolle lisätilaa.

Kehittämistyö jatkuu käytön rinnalla

Koska AIPA on ollut käytössä hakemuspuolella jo useamman vuoden, Sinkkosen mukaan henkilökunta on alkanut tottua uuteen ohjelmaan ja antaa siitä positiivista palautetta. Myös etätöitä on helpompi tehdä sen avulla.

– Kun ei tarvitse miettiä asiakirjojen tulostamista eikä sitä, onko kaikki fyysiset asiakirjat lähettyvillä, vaan ne voi hakea suoraan järjestelmästä, ovat hakemuspuolen pahimmat muutosvastarintalaiset nykyään AIPA:n suurimpia kannattajia, Sinkkonen kertoo.

AIPA-järjestelmän kehittäminen jatkuu edelleen. Järjestelmän toimintoja laajennetaan ja parannellaan jatkuvasti. Käyttökokemuksista saadulla palautteella on keskeinen rooli sen jatkokehityksessä. Kehittämisestä vastaavat yhteistyössä Tuomioistuinvirasto, Syyttäjälaitos ja Oikeusrekisterikeskus.

– AIPA-järjestelmää hallinnoivalle Oikeusrekisterikeskukselle haluamme antaa ison kiitoksen tuesta. He ottavat palautetta vastaan ja asiakaspalvelu on ollut ripeää. Ongel-

maan saa usein vastauksen jo saman päivän aikana, Sinkkonen ja Ihalempii kertovat.

Esimerkiksi järjestelmän käyttökatkoista annettuun palautteeseen reagoitiin siellä nopeasti.

– Käyttökatkot alkoivat aiemmin kello 16.30. Silloin saamme olla vielä käräjäistunnossa, ja kun käyttökatko alkaa, keskeytyy myös pöytäkirjan ja mahdollisen tuomiolauselman teko. Nyt käyttökatkojen alkamisaikaa on myöhennetty, Ihalempii sanoo.

Ihalempii ja Sinkkonen toivovat, että Tuomioistuinvirasto ottaa huomioon AIPA-järjestelmän aiheuttamat haasteet tulevissa tulosneuvotteluissa.

– Rikosasoiden käsittely on hidastunut, kun henkilökunta vasta opettelee käyttämään uutta järjestelmää. Samalla sihteerien työtaakka kasvaa, työt ruuhkaantuvat ja päivät saattavat venyä, mikä on omiaan kuormittamaan henkilökuntaa, Ihalempii toteaa.

Syky näyttää, miten palvelimien kapasiteetti kestää, kun järjestelmään lisätään satasivuisia asiakirjoja.

– Positiivisin mielin olen kuitenkin nyt, kun järjestelmä on vihdoin käytössä ja päivä päivältä sitä oppii käyttämään paremmin. Melkeinpä päivittäin huomaan myös ajattelevani, että tämäpä on näppärä hoitaa AIPA:ssa verrattuna vanhaan järjestelmään, Ihalempii lisää. 🟡

↑ Katri Sinkkonen (vasemmalla) ja Satu Ihalempii kertovat, että sähköiseen AIPA-järjestelmään siirtyminen on ollut pitkä ja monivaiheinen projekti.

Kun työura päättyy työkyvyttömyyteen

Roland Lillkåla nauttii lintujen, erityisesti merikotkien rengastamisesta. Linnut ovat olleet hänen intohimonsa jo vuosikymmeniä. Nyt harrastukselle olisi enemmän aikaa kuin koskaan, mutta tielle tuli viitisen vuotta sitten muita esteitä kuin aika. Lillkåla siirtyi heinäkuun alussa pysyväälle työkyvyttömyyseläkkeelle ylipäivystäjän virasta Pohjanmaan hätäkeskuksesta. Sopeutuminen eläkkeelle 46-vuotiaana on alussa.

TEKSTI JA KUVAT

Nina Juurakko

Roland Lillkåla tuli Pohjanmaan hätäkeskuksen palvelukseen vuonna 2003 Kokkolan pelastuslaitokselta, jossa hän oli työskennellyt ambulanssissa ensihoitajana. Hätäkeskustyöskentelykin oli hänelle tuttua, sillä kunnallisessa hälytyskeskuksessa myös ensihoitajat ottivat ”yli-vuotavia” hätäpuheluita vastaan.

– Kävin puolitoista vuotta kestäneen hätäkeskuspäivystäjän koulutuksen, jotta sain vakipaikan. Osana koulutusta kävin myös taktisen neuvottelun kurssin silloisella poliisikoululla, Lillkåla kertoo.

Pelastusala on ollut Lillkålalle mieluinen lapsesta asti. Hän liittyi sopimuspalokuntaan 14-vuotiaana ja sen jälkeen kävi kaikki Spekin sopimuspalokuntakurssit yksikönjohtajan koulutusta myöten.

– Se oli minulle niin työ kuin harrastus.

Lillkåla työskenteli hätäkeskuspäivystäjänä vuoteen 2019 saakka. Välillä hän työskenteli joitakin aikoja Pelastuslaitoksella ylläpitääkseen ensihoitajan taitojaan. Vuonna 2019 tapahtui jotakin lopullista, minkä kanssa Lillkåla opettelee elämään tänäkin päivänä.

Kipua kivun perään

Vuonna 2007 Lillkålalle nousi korkea kuume ja hänellä epäiltiin umpisuolen tulehdusta. Sen selvittämiseksi hänelle tehtiin vatsaan yli 20-senttinen viilto poikittain. Selvisi, ettei umpisuolella ollut mitään vikaa. Lillkåla toipui kuumeesta ja meni kesätöihin Kokkolan pelastuslaitokselle.

Joitakin viikkoja leikkauksen jälkeen Lillkåla kantoi kollegoidensa kanssa kerrostalon rapuissa yli 200-kiloista potilasta. Hän muistaa, kuinka samassa yhteydessä tunsi viillon selässään. Siitä saivat alkunsa kivut, joista kehittyi vähitellen välilevytyrä.

– Minulle alkoi tulla toistuvaa särkyä jalkaan, mutta en halunnut jäädä sairauslomalle, vaan halusin hoitaa työni. Uskoin, että kipu menisi ohi ajan kanssa.

Keväällä 2012 Lillkåla inventoi pöllönpönttöjä vapaa-ajaltaan. Hän oli kiipeämässä viimeiseen pönttöön kuudessa, kun molemmat kuusenoksat jalkojen alla rasahtivat poikki ja mies tuli lujaa runkoa pitkin jäiseen maahan.

– Tunsin, että selkäni sattui. Siitä alkoi lopullisesti iskiashermokipu. Syksyllä pystyin istumaan pari kolme minuuttia, kunnes oli pakko mennä makuulle. Minulta hävisi akillesjänneheijaste, enkä pystynyt enää kannattelemaan jalkaterääni. Jouduin odottamaan kuusi viikko, jotta selviäisi, menisikö kipu ohi. Kun se ei mennyt, minulle varattiin käynti ortopedille Vaasan keskussairaalaan.

Ortopedi totesi, ettei Lillkålaa tarvitsisi leikata. Niinpä mies kävi samasta asiasta vielä työterveyslääkärillä, koska hän hämmästeli ortopedin näkemystä.

Lääkäri suositteli Turussa toimivaa neurokirurgia, joka tekee välilevytyräleikkauksia. Lopulta Lillkåla leikattiinkin siellä, ja iskiasvaiva poistui jalasta.

Mutta sitten alkoi ilmetä oireita, jotka eivät sopineet toipumiseen. Lillkålan pohkeisiin alkoi kertyä painetta, joka oli

← Roland Lillkåla toteaa, ettei kipua voi mitata kuin verenpainetta.

niin kovaa, että olisi tehnyt mieli päästää paine puukon kärjellä pois. Toisinaan jalat hohkasivat lämpöä, vaikka hän ei liikkunut, ja toisinaan hänen jalkansa olivat jääkylmät, aivan kuin niitä olisi pitänyt saavissa, jossa oli jääpaloja.

– Kävin vaivan vuoksi työterveydessä ja lääkäreillä ja kerroin, kuinka hohkaaminen ja jäätyminen invalidisoivat minua.

Kipuklinikalta lääkehoitoon

Lillkåla sinnitteli hermokivun kanssa ja söi tulehduskipulääkkeitä. Hän kävi säännöllisesti fysioterapiassa ja kuntoutti itseään, jotta pystyi suoriutumaan työvuoroistaan. Lopulta syksyllä 2016 Lillkålan raja tuli vastaan.

– Töissä työkaverit alkoivat sanoa, että enkö kuuntele, mitä minulle puhutaan. Kipu oli niin kova, etten pystynyt enää keskittymään. Pelästyin, että minulla menee puhelussa jokin tärkeä asia ohi. Ei auttanut kuin jäädä sairauslomalle.

Lillkålalla todettiin postoperatiivinen, neuropaattinen kipu sekä välilevyträreikkauksesta jäänyt osittainen pysyvä hermojuurivaurio.

– Leikkauksessa on aina riskinsä. Joillekin tulee kipu ja joillekin ei, mutta lääkärin pitäisi tunnistaa se. Minulla siihen meni vuosia.

Lillkålalle tehtiin Seinäjoen keskussairaalan kuntoutuspoliklinikalla laaja kartoitus, kykenisikö hän vielä jatkamaan töiden tekemistä. Asiantuntijat totesivat, ettei hän ole työkuntoinen ja Lillkåla lähetettiin Tyksiin kipuklinikalle.

Selkäydinkanavaan asetettiin kipustimulaattorit. Niiden tarkoitus oli ottaa pahimmasta kivusta ”terä” pois. Koejakso kesti parisen viikkoa, minkä aikana selvisi, että Lillkålan kohdalla niistä ei olisi riittävää apua. Hänelle jäi vaihtoehdoksi lääkehoito.

Lääkityksenä käytetään Lillkålan mukaan epilepsian hoidossa huonoksi todettuja lääkkeitä, jotka kuitenkin ovat erittäin hyviä hermokipulääkkeitä – ne katkaisevat aivoissa kivun tunteen paremmin kuin opiaatit. Minulle löytyi lääke, joka alkoi vaikuttaa kohtuullisesti. Lääke ei vie kipuja pois, vaan niiden tavoitteena on saada kivut siedettävälle tasolle.

Raippaluodon sillalla kaikki pimeni

Lokakuussa 2019 Lillkåla oli katselemassa lintuja lähellä Raippaluodon siltaa. Sieltä hän lähti läheiseen ruokaravintolaan, mutta ei koskaan päässyt ravintolaan asti. Sen pihassa

hän pyörtyi ja kaatui pää edellä maahan. Lillkåla sai nostettua itsensä ylös, mutta kaatui pian uudelleen ja jäi maahan makaamaan.

Kaatumisissa häneltä murtui silmänpohja ja poskipääät ja hän sai kallovamman lisäksi aivoverenvuodon. Vammat olivat niin vakavat, että lääkäri pyysi poliisia selvittämään, liittykö tapaukseen rikosta.

Raju kaatuminen näkyi ravintolan valvontakameran tallenteella, eikä siihen liittynyt ketään ulkopuolista. Lillkåla joutui tehohoitoon useaksi päiväksi. Hän muistaa hiljaisuuden, surinan ja pimeyden, mutta ei mitään kaatumista edeltävistä minuuteista, eikä sen jälkeisistä parista seuraavasta kuukaudesta.

Tajuttomuuden syy ei selvinnyt virallisesti koskaan, mutta Lillkåla uskoo sen liittyvän hänellä käytössä olleeseen lääkkeeseen, jonka annostusta oli kaksi päivää aiemmin nostettu. Lillkåla ei ollut koskaan aiemmin pyörtynyt – ei edes silloin, kun hän nuorempana harrasti nyrkkeilyä.

Kaatumisessa tullut isku päähän aiheutti vaurion aivojen keskittymiskeskukseen. Lillkålan työmuisti heikentyi, samoin stressinsietokyky. Hänellä on myös vaikeuksia lukea toisen ihmisen kasvonilmeitä.

– On kummallista, etten osaa tulkita, onko toinen esimerkiksi vihainen.

Ammattiylpeys säilyi

Kaatumisen jälkeen alkoi jälleen selvitys siitä, olisiko Lillkåla vielä työkykyinen vai pitäisikö hänen jäädä työkyvyttömyyseläkkeelle, ja myönnettäisiinkö sellaista. Ratkaisusta oli erilaisia näkemyksiä. Vuosiin mahtui monia vaiheita Kevan, työterveyden ja työnantajan kanssa neuvotellen. Kipuun liittyvästä asiasta Lillkåla meni vakuutusoikeuteen saakka, kun laki ei tuntenut kipua työkyvyttömyyden synnä. Sen taistelun hän voitti.

Lillkåla toteaa ironisesti, että hänellä on aivovamma, ei ölyvamma.

– Ihmisten on vaikea ymmärtää vammaani, kun siinä ei ole laastaria päällä.

Mitä Lillkåla ajattelee nyt, kun kohtalokkaasta kaatumisesta on kulunut viitisen vuotta?

– En voi jäädä surkuttelemaan. Pysin hakemaan asioista positiivisia puolia. 7-vuotias poikani tuo minulle iloa ja antaa muuta ajateltavaa. Totta kai haluaisin tehdä töitä tai harrastaa täyspainoisesti, mutta minun on nähtävä realiteettini ja eletävä niiden mukaan.

Hätäkeskuspäivystäjän vuosiaan Lillkåla muistelee ylpeydellä. Vuodet olivat hänelle mieluisia ja antoisia. Lillkåla sanoo sitoutuneensa työhönsä ja kokee, että ensihoitajataustasta oli paljon hyötyä. Hänen työvuoroilleen sat-

” Ihmisten on vaikea ymmärtää vammaani, kun siinä ei ole laastaria päällä.

← Kiikarit ovat Roland Lillkålan vakiovaruste, missä hän liikkuukaan.

tui monia vakavia tapahtumia kuten esimerkiksi Kauhajoen kouluampuminen, Hornettien kolarointi ja kaksikerrosbussin kaatuminen Töysässä.

– Minulle jäi tunne, että sain olla avuksi ja sain hyödynnettyä osaamistani töissäni.

Lintuharrastuksesta henkireikä

Ensimmäisen lintukirjan saatuaan vuonna 1985 Lillkåla on harrastanut lintuja monella tapaa. Vuonna 2006 hän suoritti linturengastajan tentin.

– Siinä on tunnistettava 30 lintulajia. Sain pesäpoikasluvan eli luvan rengastaa poikasia ja emoja lintujen pesimäaikaan. Olen hakenut myös lisälupia – minulla on muun muassa marjalintulupa, joka antaa luvan rengastaa esimerkiksi mustarastaita. Saan siis ympäri vuoden pyydystää niitä ja rengastaa. Nykyisin harrastus rajoittuu pääosin kotipihaan.

Tilhien rengastamista varten Lillkåla kerää pakastimen täyteen pihlajanmarjoja. Kevättalvella tilhiä pyydystetään

erityisellä lintukatiskalla, ja kun lintu jää katiskaan, sen voi rengastaa. Toissakeväänä Lillkåla rengasti yli 400 tilheä.

Merikotkia Lillkåla on rengastanut vuodesta 2007. Sairastumiset ja vammat ovat kuitenkin muuttaneet lintuharrastamisen muotoa monella tapaa.

– Enää en saa kiipeillä. Minulla ei ole varaa lyödä päätäni toista kertaa. Mutta kuten lääkäri kehotti, en lopeta lintuharrastamista. Se on minulle henkireikä poikani ja ystäväni lisäksi.

Entisen työkaverinsa kanssa Lillkåla käy yhä rengastamassa merikotkia.

– Ystäväni kiipeää minun vastuullani olevat kymmenen merikotkan pesää. Kiitoksena siitä minä hoidan hänen apunaan rengastuksia Kokkolan pohjoispuolella.

Kun Lillkåla ynnää menneitä kokemuksiaan, hän toteaa, että on onnellinen, että on ylipäättään hengissä, eikä hänen poikansa ole jäänyt ilman isää.

– Mitä vaan voi tapahtua elämässä, kenelle vaan. 🟡

MARKO RIKALAINEN
pääluottamusmies, poliisihallinto

ALICE UTRAIINEN
pääluottamusmies, oikeusministeriö

MIKA NYGÅRD
järjestöpäällikkö

Olen osasairausvapaalla tehnyt haittatunteja, mutta en saanut niistä korvausta. Onko tämä mennyt oikein?

MR Osasairausvapaa tukee työkyvyttömän henkilön pysymistä työelämässä ja paluuta kokoaikaiseen työhön. Osa-aikaisen työn tekeminen osasairausvapaalla on vapaaehtoinen järjestely, johon tarvitaan virkamiehen terveydentilaa koskevan selvityksen lisäksi sekä hänen että työnantajan suostumus.

Työajan on vähennyttävä 40–60 prosenttiin täydestä työajasta, eikä työn tekeminen saa vaarantaa virkamiehen terveyttä ja toipumista. Osasairausvapaan palkkausta koskevat sopimusmääräykset on kirjattu valtion yleisen virka- ja työehtosopimuksen 20 §:ään.

Poliisihallituksen 1.11.2022 antamassa kirjeessä POL-2022-136168 todetaan: ”Koska osasairausvapaan tarkoituksena on tukea työkyvyttömän henkilön pysymistä työelämässä ja paluuta kokoaikaiseen työhön työkuormaa vähentämällä ja keventämällä, työnantaja ei teetä osasairausvapaan aikana ilta-, viikonloppu- tai yötyötä. Työnantajan velvollisuus on huolehtia työaikaohjotamisesta ja suunnitella jaksotyön työvuorolistat tämän huomioiden.”

Osasairausvapaan palkkauksen peruste määräytyy sen mukaan, mitä henkilölle maksettaisiin kokoaikaisella sairausvapaalla. Jos henkilöllä on oikeus täyteen sairausajan palkkaan, hänelle maksetaan osa-aikatyön mukaista palk-

kaa ja niin sanottua täydennysosaa. Täydennysosan suuruus on kokoaikatyön mukaisen palkan ja sairauslomalisän erotus osa-aikatyön mukaan maksetusta palkasta. Tämä tarkoittaa sitä, että henkilölle maksetaan osasairausvapaan ajalta myös sairauslomalisää, mutta se maksetaan osana osasairausvapaan täydennysosaa, eikä omana palkkalajinaan.

Sen jälkeen, kun henkilön sairaus- ja osasairausvapaa-päivien yhteenlaskettu määrä ylittää 60 päivää vuodessa, hänelle maksetaan palkkaus osasairausvapaan ajalta niin, että osa-aikatyön palkka, osasairauspäiväraha ja täydennysosa ovat vähintään 86 % täydestä palkasta ja sairauslomalisästä. Mikäli henkilölle maksetaan osasairausvapaan ajalta haittatyökorvauksia, ne huomioidaan täydennysosaa vähentävinä.

Täydennysosan laskennassa huomioidaan siis sairauslomalisä ja haittatyökorvaukset siltä ajalta, kun henkilö saa täyttä palkkaa, sekä siltä ajalta, kun henkilöllä on oikeus 86 prosentin palkkaukseen. Tehdyt haittatyökorvaukset siis ”syövät” mahdollista täydennysosaa, eikä tämän takia maksettavan palkan määrä kasva. Voi siis käydä niin, että saisit saman palkan tekemällä haittatöitä tai vaikka et tekisi niitä lainkaan.

Työnantaja ei saisi teettää haittatöitä osasairausvapaan aikana, eikä niitä myöskään taloudellisista syistä kannata tehdä.

” Työnantaja ei saisi teettää haittatöitä osasairausvapaan aikana, eikä niitä myöskään taloudellisista syistä kannata tehdä.

Olen kärjäsihteeri ja täytän kaikki 9a-palkkaluokassa vaaditut kriteerit. Silti palkkani ei noussut virastorerän maksun yhteydessä. Miten minun tulee toimia?

AU Ole asiasta yhteydessä omaan luottamusmieheesi (OHK:n verkkosivulta www.ohk.fi ne löytyvät kätevästi) ja ota esiin tehtävänkuvasi, joka jokaisella virkamiehellä tulisi olla tehtynä. Käy tehtävänkuvasi läpi luottamusmiehesi kanssa. Jos edelleen yhdessä toteatte, että täytät palkkaluokan vaatimat kriteerit, tulee vielä tarkistaa, että ne ovat olleet voimassa jo 1.3.2024.

Paikallinen luottamusmiehesi on tämän jälkeen yhteydessä liittoon, jossa asiasta tehdään esitys. Paikallinen luottamusmies lähettää esityksen etukäteen virastosi päällikölle, jonka tulee antaa selvitys siitä, vastaako 9a-palkkaluokan tehtävänkuva sinun tehtäviäsi sekä siitä, mistä lähtien olet täyttänyt kriteerit. Päällikön antaman selvityksen jälkeen asiasi etenee oikeusministeriön arviointiryhmän käsiteltäväksi.

Virastoeräkorotukset ovat tietoni mukaan tulleet maksuun elokuun viimeisenä päivänä. Kehotankin jokaista tarkistamaan palkkakuitistaan, että korotukset on varmasti maksettu. Epäselvissä tilanteissa suosittelen ottamaan rohkeasti yhteyttä omaan luottamusmieheesi. Ilman sitä, palkkaustasi ei saada oikaistua.

Määräaikaisen virkani jatko on epävarma.

Onko työttömyysturvaan tullut jotain muutoksia, mitä minun olisi hyvä huomioida, jos määräaikaisuuttani ei jatketa enkä saa muutakaan työtä?

MN Syyskuun alussa astui voimaan merkittävät muutokset työssäoloeseen ja ansiopäivärahan määrään. Työssäoloehto piteni 2.9.2024 alkaen kuudesta kuukaudesta 12 kuukauteen. Samalla työssäoloehto muuttui tuloperusteiseksi.

Kun palkkatuloa on maksettu kalenterikuukauden aikana vähintään 930 euroa, kerryttää kalenterikuukausi yhden työssäolokuukauden. Jos palkka jää tämän alle, mutta ylittää 465 euroa, työssäoloehdot kertyy puolikas kuukausi.

Työssäoloehdon täyttyminen edellyttää, että 28 kuukauden tarkastelujakson aikana on kertynyt 12 työssäolokuukautta. Työssäoloehdot ei siis tarvitse täyttää peräkkäisinä kuukausina, vaan riittää, että 28 kuukauden aikana on 12 kuukautta, jolloin on tienannut minimin 930 euroa tai on tehnyt puolikkaita kuukausia täyden 12 kuukauden edestä eli 24 kuukauden ajan.

Jatkossa ansiosidonnaisen työttömyysturvan taso myös laskee työttömyyden pitkittyessä.

Tarkemmin kaikista muutoksista työttömyysturvaan voit lukea Työttömyyskassa Aarian sivuilta: <https://www.aaria-kassa.fi/tyottomyysturva-uudistuu-syyskuussa/>

Katse kameraan: poliisin valokuvaamon kirjava historia paperikuvista nykypäivään

Helsingin poliisilaitoksen valokuvaamo on palvellut vuosikymmenet hallinnon eri toimintoja, osan aikaa myös valtakunnallisena kuvakeskuksena. 1980-luvulta 2000-luvulle siellä kehitettiin vuosittain jopa miljoona valokuvaa.

TEKSTI

Katja Almgren

KUVAT

Helsingin poliisilaitoksen arkistot ja Katja Almgren

Valokuvalaborantti **Annika Sjöblom** kävelee Helsingin poliisilaitoksen Poliisitalo 1:n sokkeloisia käytäviä pitkin. Hän viittoo lasiovien taakse ja tokaisee, että ennen vanhaan poliisilaitoksen oma valokuvaamo ulottui käytävän perälle saakka. Tila oli niin suuri, että sisälle mahtui ajamaan autolla.

Valokuvaamo toimi alkuun vain paikallisesti. 1980-luvun puolivälissä hallinnossa nähtiin tarve laajentaa sen toiminta koko valtakunnan kattavaksi kuvakeskukseksi niin, että jokainen poliisipiiri kuvasi omat todistusaineistonsa, mutta filmit toimitettiin kehitettäväksi Helsinkiin.

– Helsinki oli paikoista suurin ja siellä tapahtui eniten, myös tarve kuville oli suurin. Samalla värikuvat yleistyivät. Muilla poliisilaitoksilla ei ollut omia valokuvalaborantteja tai -ko-

neita, vaan kuvat olisi täytynyt teettää paikallisilla yrittäjillä. Siellä konstaapelit olisivat seisseet ”niskapokana” tarkistamassa, ettei kuvista tehtäisi samalla ”ylimääräisiä” kopioita. Turvallisuusnäkökulmasta oli parempi keskittää toiminta oman hallinnon sisälle, Sjöblom kertoo.

Kun Sjöblom tuli valokuvaamoon äitiyslomasijaiseksi vuonna 1987, mustavalkokuvat kehitettiin käsin. Niitä olivat esimerkiksi kuvat liikenteen nopeusvalvontakameroista sekä pankkien valvontakameroista, sormenjäljistä ja jalkinejäljistä. Kodakin 5S-suurenuskoneilla kuvaamon työntekijät valottivat kuvat paperille. Jos kopioita tarvittiin viisi, kuvia myös valotettiin ja kehitettiin viisi. Valtaosa värikuvista tehtiin koneilla, mutta koneet olivat alkuun alkeellisia.

– Tiistai oli viikonpäivistä ruuhkaisin. Silloin maakunnista

↑ Valokuvabla-
ranti Annika
Sjöblom poliisin
kuvakeskuksessa
vuonna 1991.
Fujin minilab-
koneilla kuvien
massatuotanto
helpottui
huomattavasti.
(Kuva: Helsingin
poliisilaitos)

↖ Helsingin
poliisilaitoksen
valokuvaamo
laboratorioineen
sijaitti Sofianka-
dulla vuoteen
1982 saakka,
jolloin toiminnot
siirrettiin Pasi-
laan. 1980-luvun
puolivälistä aina
vuoteen 2012 po-
liisin kuvakeskus
toimi valtakunnal-
lisesti.
(Kuva: Helsingin
poliisilaitos)

tuli postilla edellisen viikonlopun filmirullat, jotka piti kehittää kuviksi kiireellä. Ensimmäiset satsit saimme postiin iltpäivällä neljään mennessä. Loput tehtiin urakalla valmiiksi niin, että partioauto sai vietyä ne pääpostille ennen yötä, jotta ne ehtivät vielä seuraavaksi aamuksi jakoon takaisin maakuntiin.

Toisinaan, esimerkiksi henkirikoksissa, kuvat piti saada nopeammin. Sjöblom muistelee, kuinka moottoripyöräpoliisi saattoi kiidättää filmit heille kehitettäväksi.

Sjöblom kertoo, että kuvakeskus palveli poliisipiirien lisäksi myös poliisioppilaitoksia, poliisin valtakunnallisia yksiköitä, Rajavartiolaatosta, Tullihallitusta, lääninhallituksia sekä ruumiinavauksissa Oikeuslääketieteenlaitosta.

1980- ja 1990-luvun taitteessa pankkiryöstöjä tapahtui Suomessa paljon. Ilmiö työllisti myös poliisin kuvakeskuksen väkeä.

← Kuvakeskuksen
tilat autopommin
jäljiltä 25.8.1995.
Ikkunan vieressä
sijainnut Fujin fil-
minkehityskone
säilyi toimintakun-
toisena, vaikka
räjähdys vaurioitti
pahoin talon
rakenteita.
(Kuva: Helsingin
poliisilaitos)

Työturvallisuus lapsenkengissä

1990-luvulle saakka kuvakeskuksella oli käytössään niin sanottu avonainen nostava kone, jossa filmit nostettiin vartaille, jotka liikkuvat koneen rattaissa kemikaalista toiseen. Sjöblom hymähtää, kuinka hän väänsi filmipurkkeja tongeilla auki pimeässä huoneessa ja asetteli filmejä vartaille koneeseen laitettavaksi.

– Kun alkoi kuulua surina, kone oli käynnissä. Silloin ei kannattanut enää liikkua, etteivät raajat jääneet väliin, Sjöblom kertoo ja lisää, että koneeseen liittyi toinenkin työturvallisuusriski; filminkehityksessä filmiä pitää liikutella kehitteessä, ja se hoidettiin kehitystankin pohjalta ylös pintaan nousevilla kuplilla. Koska kehite ei saanut hapettua, kuplat toteutettiin tyyppikaasulla, jota sitten leijaili pimiön ilmassa. Tyyppikaasu syrjäyttää happea, ja kun happipitoisuus ilmassa laskee liian alas, se voi johtaa tajuttomuuteen tai kuolemaan.

– Suurkuvia esimerkiksi poliisin messuosastoille tehtiin harvoin, mutta niitä tehtäessä mustavalkokone nostettiin ylös katon rajaan ja kuva heijastettiin lattialla olevalle valokuvaperille. Levitimme sinipiialla kehitteet ja kiinnitteet paperille kumisaappaat jalassa, huuhtelut tehtiin vesilekulla.

Pimiötyöskentelyssä ominaista on työskentely vähäisessä valossa erilaisten kemikaalien kanssa.

– Värikuvia tehtäessä valoa ei saanut olla lainkaan. Lisäksi tila oli ahdas ja sen erotti muista kaksi lukollista ovea. Laskeskelin, että työskentelin yksin pilkkopimeässä pimiössä vuosittain 33 vuorokautta putkeen, jos laskee yhteen kaikkien työpäivien tunnint, Sjöblom ynnää.

– Entisaikaan kemikaalejakin kaadettiin suoraan viemäriin. Se olisi kaamea ympäristörikos nykyään.

Vuonna 1990 kuvakeskus sai ensimmäisen umpinaisen filminkehityskoneensa, jolla pystyi työskentelemään päivänvalossa.

Pomminvarma kone

Tekniikan kehittyminen edelleen helpotti valokuvaalaboranttien työtä ja teki siitä turvallisempaa. Sen lisäksi, että Fujin minilab f-170 -koneella sai kehitettyä kuvat, se myös leikkasi ja asetteli ne valmiiksi nipuiksi. Ensin koneita oli yksi, mutta pian hankittiin toinenkin.

Valtaosa kuvakeskuksen materiaaleista tuli Fujilta, mutta käsisuurenoksissa käytettiin yleensä Kodakin tuotteita. Sjöblom sanoo, että huippuvuosien aikana valokuvaamo oli Fujin kolmanneksi suurin paperin ja kemikaalien ostaja Suomessa.

1990-luvun puolivälissä kuvakeskuksen toiminta oli vilkkaimmillaan. Huippuvuosina se kehitti vuosittain 40 000 filmirullaa ja lähes miljoona valokuvaa. Väri- ja mustavalkokuvat tehtiin pääosin 10-kuviksi, ja jos kuvasta piti erottaa tarkkoja yksityiskohtia, kuvasta tehtiin isompi tai osasuurenos.

– Epäiltyjen rekisteröintikuvista tehtiin aina useampi kopio. Kun poliisit etsivät rosvoa, kuvia jätettiin esimerkiksi taksiasemalle tai hotelleihin, joissa väki saattoi tunnistaa tämän.

Holstin ja Palon tapauksessa **Steen Christensenin** kuvaa jaettiin todella moneen paikkaan, Sjöblom muistelee.

25.8.1995 vastaisena yönä autopommi räjähti Pasilan poliisitalon edustalla vaurioittaen ympäröiviä rakennuksia. Pommi oli niin iso, että sen vaikutuksesta poliisitalon kadunpuoleiset rakenteet siirtyivät paikoiltaan. Kuolonuhreilta onneksi vältyttiin.

– Seinät palautuivat paikoilleen, mutta ontelolaatat eivät. Jos yläkerrasta vierähti sopivasti kynä pöydältä, saattoi sen saada kiinni alakerrasta. Valokuvaamo sijaitsi kadunpuolella, joten meiltä tuhoutui iskussa arkistokaappeja ja lasinegatiiveja. Paineaallon vaikutuksesta metalliset palo-ovet taantuivat U:n muotoisiksi ja lensivät porraskäytävistä puoli kerrosta ylöspäin.

Sjöblom muistelee, kuinka pommi teki poliisitalolle valtavasti tuhoa, mutta ikkunan vieressä sijainnut Fujin filminkehityskone säilyi ehjänä ja toimintakuntoisena. Hän naurahtaa, että Fuji alkoi sen jälkeen markkinoida laitetta pomminvarmana koneena.

Kuvararve pienenee, samoin henkilöstö

Huippuvuosiensa aikana kuvakeskus työllisti yhdeksän henkilöä: kuvaamon esimiehen, viisi valokuvaalaboranttia, kuvatekniikon, toimistosihteerin ja tutkimusavustajan. 2000-luvulle tultaessa kuvakeskuksessa oli käytössä Fujin Frontier 355-mallinen kone, jolla kuvat sai filmistä tai muistikortilta paperikuviksi tai skannattua filmin ruudut suoraan tiedostoiksi.

Sjöblom vastasi laitteiden huollosta. Hän oli perehtynyt laitteiden mekaniikkaan ja piti yllä suodattimista, tiivisteistä,

hinhoista ja muista varaosista koostuvaa pientä käsivarastoa.

– Puolivuositteiset ja vuosittaiset huollot tehtiin ja pienemmät rikkoutumiset korjattiin itse, mutta isommat rikkoutumiset hoiti tietysti huoltomies. Koska toimintamme oli niin intensiivistä ja kuvatarve suuri, meillä ei ollut aina aikaa odotella huoltomiehen saapumista.

2010-luvulle saavuttaessa paperisten kuvien tarve hallinnossa oli romahtanut digitaalisuuden myötä, ja kuvakeskuksen henkilöstömäärä oli supistunut kolmeen. Vuodesta 2012 valokuvaamo toimi jälleen paikallisesti vain Helsingin poliisia palvelleen. Kuvatuotannon hiipussa valokuvaamon työntekijöitä hyödynnettiin valvontakameratallenteiden läpikäymisessä.

– Tallenteista tuli löytää oikeat kohdat ja ottaa niistä still-kuvat. Tällaista lisätyötä tehtiin aika paljon, useita kymmeniä päivittäin. Työt tallenteiden parissa jäi kokonaan pois viisi vuotta sitten, kun viimeinenkin kollegani jäi eläkkeelle.

Henkilöstön pientyessä ovat pientyneet myös valokuvaamon tilat. Silloin tällöin Sjöblom ottaa muotokuvia, mutta eniten hän kuvaa henkilöstön virkamerkkikuvia, todistusaineistoa ja vaatteita.

– Eihän se mitään mainoskuvausta ole, mutta valaistukseen täytyy kiinnittää huomiota, jotta esimerkiksi verisestä puukosta näkyy kaikki olennainen. Vaatteet asetellen mallinukeille niin, että saan oikeat asiat näkymään kuvissa.

Kuvia Sjöblom tulostaa enää harvoin, ne kulkevat digitaalisina suojatussa verkossa. Valokuvaalaborantin työ on toisinaan yksinäistä, mutta virkamerkkikuvia otettaessa kuvaamon ovi saattaa käydä tiuhaankin.

– Parhaimpina päivinä kuvattavia käy tusinan verran. Henkilöstön virkamerkkit vanhenevat viiden vuoden välein, jolloin kuvakin pitää uusia. Virkamerkkikuva saa olla maksimissaan 12 kuukautta vanha, joten suosittelisin käymään kuvattavana hyvissä ajoin ennen kuin virkamerkki on menossa vanhaksi. Uuden saapumisessa kestää yleensä parisen viikkoa. ●

↓ Nykyisissä Helsingin poliisilaitoksen valokuvaamon tiloissa valokuvaalaborantti Anni Sjöblom kuvaa todistusaineistoja, vaatteita ja virkamerkkikuvia. Työhön kuuluu myös passikuvien valmistaminen maasta poistettaville. (Kuva: Katja Almgren)

Rikostutkinnan eepos

Poliisissa on aina joku resurssipula, joka ilmenee vuoroin eri toiminnoissa. Nyt pula on konkreettinen etenkin rikostutkinnassa. Lukijasta riippuen resurssipulamielikuvat yltyvät kaikkialle, etenkin kun mielikuva on aina oikea. Vielä 1980-luvulla rikostorjuntaan oli halukkaita yllin kyllin. Lakkautettuun liikkuvaan poliisiinkin oli aikanaan omat vetovoimatekijänsä. Nykyään halutaan kentälle toiminnan ja haittatyökorvausten pariin. Oma lukunsa on poliisihallinnon lukuisat siviilitehtävät.

Mielestäni rikostutkinta on eräänlainen käsityö- ja perinneammatti. Ainakin siinä mielessä, että kisällä oppii parhaiten kokeneen mestarin opissa ja ohjauksessa tekemisen ja toistojen kautta sekä vuorovaikutuksessa erilaisien ihmisten parissa.

Aikaisemmin rikostutkintaa tehtiin tutkintaryhmissä aika- ja asiavastuilla. Uudet dekkarinalut pääsivät ryhmissä heti mukaan kunnan jutuille – myös isoille – ja toimimaan kentällä. Rooli oli alussa tietysti pieni ja avustava, mutta kun sai olla mukana, oli myös osa tarinaa, josta syntyivät ammattikulttuuri ja -identiteetti sekä -eepos. Vastuu kasvoi pikkuhiljaa ja osaaminen parhaiten silloin, kun vastuuta annettiin vähän liikaa, mutta turvalisesti valvoen ja varmistuen. Aikaa taisi olla enemmän, vaan taisi olla vilpittömiä haluakin rakentaa ja vahvistaa yhteistä osaamisen kivijalkaa ja varmistaa tuleva mestariosaaminen. Voitot ja tappiot olivat yhteisiä ja se toi halun selvittää juttuja.

Kaukaisella 1980-luvulla oli muuten niin, että kentällä tai järjestyspoliisissa, kuten silloin sanottiin, saattoi vierähtää kymmenen vuotta nuoremman konstaapelin A10-palkkaluokassa. Silloisessa rikospoliisissa napsahti vanhemman konstaapelin A12, eli pari palkkaluokkaa enemmän, jo parissa vuodessa. Töiden vaatavuuden ja palkkauksen oikeudenmukaisuuden kättä voidaan vääntää osastojen, toimintojen ja sektoreiden välillä maailman tappiin asti, tai tehdä ajassa järkeviä päätöksiä palkkausjärjestelmän suhteen.

Tutkinnan ydinongelmaksi on muodostumassa se, että jatkuvasti lisääntyntä rikostutkintatyötä, etenkin alati kasvavine oheiselvoitteineen ja -vastuineen, ei

ole kehitetty osoittamalla sille riittävästi resursseja. Sen sijaan sitä on loputtomasti tehostettu ja keksitty jopa laisääännöllisesti keinoja olla tutkimatta juttuja.

Onhan se melkoinen paradoksi, että nuoret poliisit joutuvat puoliksi pakottamalla rikostutkintaan, jossa nämä kokemattomat pyrkivät keskenään keksimään keinoja ja syitä juttujen keskeyttämiselle ja rajoittamiselle, eli tappamaan juttuja niiden tutkimisen sijaan. Ei siinä motivaatio kasva, saati ammattitilpeys, kun kansalaiset kyselevät alati turhaan omiaan.

Tällä hyllyvällä savipohjalla on melko turha pyrkiä edelleen tehostamaan toimintaa, saati kehittämään työprosesseja. Pitää olla vakaa kivijalka, jolle rakentaa. Jos perusasiat eivät ole kunnossa, ei strategioilla ja visioilla ole kaikupohjaa. Johda siinä sitten.

Tietyistä asioista pitäisi ymmärtää pitää kiinni ja vaalia niitä huolella, vaikka maailma muuttuu. Tarinat, hiljainen tieto, osaaminen, arvostaminen, ikäjohtaminen, työajat, etätö, työhyvinvointi, jälkipuinti ja niin edelleen. Jokaisella meistä on listaan lisättävää ja siitä kaikesta syntyy alamme eepos, sen vakaa kivijalka.

Työntekijän, rikostutkijankin, kannalta on kolme perusasiaa ja niiden suhde kokonaisuuteen: 1) palkkaus, 2) työsuhteen ehdot ja 3) työolosuhteet, joista liiton puheenjohtaja **Jonne Rinne** jaksaa toistuvasti muistuttaa. Välillä tuntuu, että liekö kuullun ymmärtämisessä on puutteita, tai sitten vaan lakaistaan asiat maton alle.

Koska olen ”tunne historia, hallitse nykyhetki ja näe tulevaisuuteen” -miehiä, saatan tietysti olla ajatusteni kanssa yksin. Saattaa olla, että liikaa entiseen takertuneena en ymmärrä, että huomisen sarastus ja tietoverkkojen sekä tekoälyn rajattomien mahdollisuuksien vielä ymmärtämätön ylivertauisuus ratkaisevat entisten ja nykyisten ongelmien ohella myös tulevat haasteet ja suoranaiset ongelmat. Uskallan kuitenkin epäillä, aikakauteni lapsena, että kasvovollisella ja läsnäolevalla sekä helposti lähestyttävällä poliisilla riittää jatkossakin käyttöä ja kysyntää kaikilla toiminnallisilla sektoreilla. Kunhan kolme luettelemaani asiaa olisivat kussakin ajassa ajoissa asiallisesti kunnossa. ◉

Pekka Heikkinen

Riittääkö hänelle työeläkettä?

Pian hänkin pääsee kouluun, ennen pitkää opiskelemaan ja työelämään. Mutta riittääkö hänelle aikanaan työeläkettä?

Tehtävämme Kevassa on pitää huolta julkisen alan ammattilaisista sukupolvesta toiseen – niin työuran aikana kuin sen jälkeen.

Katsomme kauas eteenpäin ja varmistamme sijoitustoiminnallamme, että myös tulevaisuuden tekijät saavat työeläkkeen.

Luotettavaa eläketurvaa
ja kestäväää työelämää.

www.keva.fi

Poliisi turvaa tulen ja jään maan

Islannissa luonto aiheuttaa poikkeuksellisia työtehtäviä poliisille. Suuristakin haasteista selvittää huolellisella varautumisella ja tiiviillä yhteistyöllä.

TEKSTI

Sari Peltonen

KUVAT

Sigurður Ólafur Sigurðsson/Almannavarnir, Lögreglustjórnin á höfuðborgarsvæðinu (LHS) ja Business Iceland

Myöhään elokuisena iltana Reykjavikin eteläinen taivas värjäytyi tulipunaiseksi. Paikalliset julkaisivat näystä kilvan kuvia sosiaalisessa mediassa. Sundhnjúkagígurin tulivuori oli alkanut purkautua.

Poliisissa puhelinta ei ehditty selailla, sillä purkaus tarkoitti kiireistä yötä; läheinen Grindavíkin kylä ja Islannin suosituimpiin kuuluva matkailukohde, kylpylä Blue Lagoon, oli evakuoitava nopeasti. Lisäksi oli suljettava teitä, ohjattava liikennettä ja tarkastettava alueen vesivoimalaa laavavirroilta suojaavien, 25 metrin korkuisten maavallien kunto.

Rutiinia, viranomaiset tiedottivat aamulla ykskantaan. Islannissa on yksi maailman korkeimmista valmiustasoista tulivuortenpurkauksien varalle. Harjoitustakin on saatu; purkaus oli jo vuoden kuudes.

Kaunis, vaarallinen luonto

Islannin luonto on uskomattoman kaunis: on mahtipontisia vesiputouksia, kimaltavia jäätiköitä, muhkean sammaleen

kuorruttamia laavapeltoja ja kirpeässä ilmassa höyryviä kuumia lähteitä.

Mutta kauneudella on kääntöpuolensa.

– Maanjäristyksiä, tulivuorenpurkauksia, voimakkaita tuulia ja myrskyjä, lumi- ja mutavyöryjä ja maastopaloja, luettelee pelastustoimen johtaja **Vöðir Reynisson**.

Pitkään poliisina työskennellyt Reynisson on uransa aikana johtanut kymmeniä pelastusoperaatioita ja tuntee kotimaansa luonnonvoimat. Kun Reynisson ilmestyy uutisiin, paikalliset tietävät, että taas on tosi kyseessä.

Reynisson kertoo, että kaikki lähtee huolellisesta valmistautumisesta. Esimerkiksi nyt käynnissä olevan tulivuorenpurkauksen riskianalyysit ja skenaariot mahdollisille tapahtumakuluille olivat jo olemassa. Kun tulivuori heräsi, päästiin nopeasti kiinni käytännön haasteisiin: mitkä tiet saattavat mennä poikki, mitä kriittistä infrastruktuuria on laavavirtojen tiellä ja mistä on evakuoitava ihmisiä? Onko paikalla tarpeeksi poliiseja? Entä mitä välineistöä ja erityistaitoja tarvitaan? →

– Jos ollaan vaikkapa vaikeakulkuisella seudulla, onko suurenkaisia superjeeppejä lähellä, Reynisson selittää.

Kun suunnitelma oli selvä, siitä tiedotettiin. Grindavíkissa, purkautuvan tulivuoren lähellä sijaitsevassa 4 000 asukkaan kalastajakylässä, järjestettiin kyläkokous, jossa kerrottiin, mitä viranomaiset tekevät ja miten asukkaiden tulee toimia. Kylä evakuoitiin lopulta jo viime vuoden marraskuussa. Kyläläisille lähetettiin tekstiviesti EVACUATE, jonka jälkeen poliisi saattoi heidät pois kodeistaan yön pimeydessä. Kaksi sikeä-
unisinta tosin nukkui läpi koko operaation.

Evakuoinnista lähtien poliisi on valvonut Grindavíkissä liikkumista partioautoilla, tiesuluilla ja drooneilla. Kylä on purkausten ja maanjäristysten jäljiltä huonossa kunnossa: sähkö- ja vesilinjat ovat poikki, maahan on revennyt kymmenien metrien syvyisiä onkaloita ja teitä on sortunut tai jäänyt laavavirtojen alle. Asukkaat ovat voineet hakea kodeistaan henkilökohtaisia tavaroitaan poliisin luvalla ja saattamina. Viimeisimmän purkauksen aikana väkeä oli vähän ja kaikki tiesivät miten toimia.

Edellisistä purkauksista on opittu muutenkin. Poliisin partioautoihin on esimerkiksi lisätty kiipeilyvälineistöä kuten kiinnikkeitä ja köysiä, jotta maanrepeämien lähellä on mahdollista toimia turvallisesti, sekä maskeja ja savusukeltajien varusteita myrkyllisten kaasujen varalta.

Luonnon kanssa on totuttu elämään

Suurin osa Islannin luonnonvoimien aiheuttamista poliisitehtävistä on tulivuorenpurkausta arkipäiväisempiä. Vestmanna-saarilla Islannin etelärannikolla hälytyksiä aiheuttaa yleensä voimakas tuuli, kertoo poliisipäällikkö **Stefán Jónsson**.

– Tuuli vie kattopeltejä ja irtaimistoa, kalalataikoita, kalastusalusten köysiä – ihan kaikkea, mitä kuvitella saattaa, Jónsson naurahtaa. Poliisi ottaa vastaan kaikki hälytykset ja pyytää apua pelastustoimelta tarvittaessa.

Poliisipäällikkö **Jóhannes Sigfússon** Akureyrasta kertoo, että myös Pohjois-Islannissa hälytyksiä aiheuttaa huono sää. Sigfússon tiimeineen on juuri palannut Siglufjörðurin vuonolta, jossa rankkasateet aiheuttivat mutavyöryjä, tulvia ja katkoivat teitä.

Talvisin tiet saattavat olla tukossa päiväkausia lumimyrskyjen vuoksi. Poliisi osallistuu myös koulujen sulkemiseen, kun sää käy niin ankaraksi, etteivät lasten koulumatkat ole enää turvallisia. Uudempi haaste on heli-skiing, jossa helikopteri vie laskettelijan vuoren huipulle. Trendilaji on aiheuttanut useita vakavia, ihmishenkiäkin vaatineita lumivyöryjä.

Sigfússonkin alleviivaa huolellisen valmistautumisen tärkeyttä. Hänen tiimissään yksi työntekijä keskittyy pelkästään valmistautumiseen, ympäri vuoden. Kun jotakin isompaa sattu, siirrytään aina valmiudessa olevaan komentokeskukseen tai perustetaan keskus onnettomuuspaikalle tai erityisvarusteltuun ajoneuvoon. Johdossa on poliisi, jonka lisäksi tiimissä

on pelastustoimen, terveydenhuollon ja onnettomuuspaikan turvaamisen vastaavat, palokunta ja Punainen Risti.

– Lisävoimia kutsutaan tarpeen mukaan: paikallisia, jotka tuntevat syrjäseudut, insinöörejä, sukeltajia, Sigfússon luettelee.

Toimintatapa on sama kaikkialla maassa, ja asia arkinen, sillä komentokeskus perustetaan vähintään kerran kuukaudessa. Luonnon kanssa on Islannissa totuttu elämään.

Poliisin tilastoissa näkyy myös Islannin nousu suosituksi matkailukohteeksi. Esimerkiksi vuonna 2023 maahan matkusti peräti 2,2 miljoonaa matkailijaa, joista kaikki eivät ole tottuneet liikkumaan luonnossa. Erityisesti eksyneiden etsintöjen määrä on kasvanut. Víðir Reynissonin mukaan näitäkin ongelmia pyritään ehkäisemään etukäteen varotoimilla ja viestinnällä.

– Haluamme, että Islanti on myös turvallinen matkailumaa.

Yhteistyötä yli ammattirajojen

Lapin läänin kokoisessa, vajaan 400 000 asukkaan Islannissa viranomaisten kapasiteetti on väistämättä rajallista. Poliiseja maassa työskentelee noin 900. Miten sillä joukolla hoidetaan

↑ Vaikka laavavirtoja voidaan ohjata korkeilla maavalleilla, ne ovat Reykjanesissa virranneet teille useita kertoja.

(Kuva: Sigurður Ólafur Sigurðsson/Almannavarnir)

← Poliisia työllistävät uteliaat ihmiset, jotka pyrkivät liian lähelle tulivuorenpurkauksia. (Kuva: Business Iceland)

kaikki poliisin tavalliset tehtävät, turvataan tulivuorenpurkausta ja miljoonia matkailijoita?

– Kollegani piti kerran puheen työstämme otsikolla ”Pieni on kaunista”. Olen miettinyt sitä jälkepäin usein. Se on nimittäin juuri niin, Reynisson aloittaa.

Hänen mukaansa Islanti on niin pieni, ja kaikki alalla tuntevat toisensa niin hyvin, ettei sitä voi edes verrata isompiin maihin.

– Me olemme täysin riippuvaisia siitä, että teemme yhteistyötä keskenämme, Reynisson lisää.

Poliisille se tarkoittaa läheisiä suhteita ensinnäkin terveydenhuollon, palokunnan ja luonnonkatastrofeista vastaavan Ilmatieteen laitoksen kanssa. Tarvittaessa apuun tulevat myös Tielaitos, Merivartiolaitos, lennonjohto, kunnalliset päättäjät ja yksityiset yritykset. Kentällä tärkeää tukea antavat Punainen Risti ja Landsbjörg-järjestö, jonka 4500 vapaaehtoista on koulutettu etsintä- ja pelastustehtäviin vaativissakin oloissa.

– Vapaaehtoistyö kuuluu kulttuuriimme. Melkein kaikki kantavat kortensa kehoon yhteisen hyvän eteen, Reynisson sanoo.

Suuremmissa operaatioissa kuten vaikkapa tulivuorenpurkauksissa mukana ovat kaikki edellä mainitut. Ja yhteistyö sujuu.

– Tiiviin yhteistyön rakentamisessa olemme onnistuneet hyvin, vaikka itse sanonkin, Reynisson kehaisee.

Taitoja, työvälineitä ja teknologiaa

Ilmastonmuutoksen myötä luonnon ääri-ilmiöt tulevat lisääntymään entisestään.

– Ymmärrys poliisin osaamisen ja varustetason tärkeydestä on parantunut valtionjohtoa myöten, sanoo Reynisson.

Poliisille on saatu kipeästi kaivattua lisävälineistöä, kuten modifioituja ajoneuvoja, sekä koulutusta. Myös henkilöstön erikoistaitoihin on kiinnitetty aiempaa enemmän huomiota. Jos tiimissä on joku, joka harrastaa esimerkiksi vuori- tai jäätikkökiipeilyä, osaaminen on nykyään tiedossa myös työnantajalla.

Teknologian merkitys kasvaa koko ajan. Esimerkiksi Reykjanjanesissa tulivuorenpurkausalueella laavan määrää ja syvyyttä voidaan arvioida GPS- ja satelliittiyhteyksillä. Kun tulivuori osoittaa elonmerkkejä, lähetetään ilmaan alueelle sijoitetut kauko-ohjattavat dronit. Niissä on video- ja lämpökamerat, joiden avulla poliisi voi seurata tilanteen kehittymistä ja ihmisten sijainteja läheisessä Grindavíkin kylässä. Näin partioiden ei tarvitse kiertää jokaista korttelia, kun aika on kortilla.

Teknologia auttaa, mutta kentällä johdossa on aina poliisi. – Kun jotakin tapahtuu, me olemme ensimmäisenä paikalla ja lähdemme viimeisenä pois, Reynisson sanoo. 🟡

↑ Lisääntynyt matkailu aiheuttaa Islannin poliisille uudenlaisia tehtäviä. Etsintöjen jälkeä moni kylmetynyt matkailija on kertonut seikkailunsa syyksi haaheen nähdä revontulia. (Kuva: LHS)

Islannin poliisi

380 000 asukkaan Islannissa työskentelee noin 900 poliisia. Naispoliisien osuus on viime vuosina kasvanut nopeasti, vuonna 2023 naisia oli jo 40 %.

Poliisin (isl. lögregla) toiminta on jaettu yhdeksään maantieteelliseen alueeseen, joista suurin on pääkaupunkiseudun poliisi. Sen alueella asuu yli puolet saaren asukkaista. Poliisiin kuuluu myös noin 50 jäsenen erikoisyksikkö vikingasveit (suom. viikinkijoukkue), joka vastaa suomalaista karhuryhmää.

Poliisiksi opiskellaan pohjois-islantilaisessa Akureyrin yliopistossa. Opinnot kestävät kaksi vuotta ja perustason bruttokuukausipalkka on noin 3 000 euroa.

Poliisin kalustoon kuuluu muun muassa Volvo V90, Toyota Land Cruiser- ja RAV4-jeeppejä, Land Rovereita, Ford Rangereita ja Explorereita sekä Volkswagen Transportereita. Poliisit kantavat pippurisprayta ja pamppua, mutta eivät yleensä asetta, vaikka sen käyttöön koulutetaankin.

Islanti on turvallinen maa. Vuonna 2023 siellä tehtiin 76 000 rikkomusta, joista suurin osa tapahtui liikenteessä. Poliisia piti kiireisenä myös vandalismi, varkaudet ja päihitteet. Vaikka saarivaltio on dekkareista tuttu, ovat murhat Islannissa erittäin harvinaisia. Esimerkiksi vuonna 2022 niitä ei tehty yhtäkään.

Lähteet: Island.is ja Logreglan.is

Juice Leskinen karsasti auktoriteetteja – myös poliisia

Juice Leskisen suhde auktoriteetteihin näkyi ja kuului hänen kappaleissaan. Edesmenneen muusikon persoona ja ura heräteltiin onnistuneesti eloon Valkeakosken kesäteatterissa.

TEKSTI JA KUVAT

Kari Huhta

Poliisi ja USA:n presidentti ovat vuosikymmenestä toiseen kärkisijoilla, kun puhutaan rokkareiden parjaimista tahoista. Suomalaisista artisteista **Pauli Matti Juhani "Juice" Leskinen** (1950–2006) oli poliisikritiikissä omaa luokkaansa, sillä hän toi poliisiin kohdistuneet negatiiviset tunteensa esille levytyksissä, kuten *"Pilvee, pilvee"* (1978) ja *"Poliisikouluun"* (1983), minkä lisäksi Juicen nuiva suhtautuminen virkavaltaan oli läsnä myös haastatteluissa ja konserttien välispiikeissä.

Juicen suhtautuminen poliisiin meni yleisössä läpi niin voimakkaasti, että osa ihmisistä oikein odotti, että konser-

teissa kuullaan poliisiin kohdistuvia herjoja. Tästä oli vakuuttavana todisteena iltapäivälehdessä juttu 1980-luvulta: toimittaja mainitsi Juicen konsertista tilanteen, jossa yleisön joukossa ollut mies oli huutanut Juicelle toiveen: "Juice! Hauku poliisia!"

Auktoriteetit tulilinjalla

Poliisi ei ollut ainoa auktoriteetti, johon suhtautumisessa Juicella oli ongelmia. **Antti Heikkisen** 2014 julkaisemasta Juicen elämäkertakirjasta *"Risainen elämä"* käy selväksi, että Juice koki kaikenlaiset pakolliset asiat vastenmielisiksi,

eikä sietänyt minkäänlaista komentelua. Sen takia kuka tahansa yksittäinen henkilö tai yhteiskunnan taho saattoi aiheuttaa Juiceessa jonkinasteista vastustushalua.

Varsinkin poliitikot, armeija, kirkko ja opettajat saivat monen muun ohella eri asteista piikittelyä laajasti sivistyneen ja sanavalmiin Juicen puheissa ja laulujen sanoissa. Juicen persoonasta kertoi sekin, että hän etsi yleensä syytä epäönistymiseen muista kuin itsestään sekä se, että hän suhtautui tuotantonsa kehumiseen jopa välinpitämättömästi, mutta saattoi ärsyntyä pienestäkin kritiikistä. Oli tunnettu tosiasia, että häntä arvostelemaan uskaltanut henkilö otti riskin saada ”kahden palstan vastineen” Tampereella ilmestyvässä Aamulehdessä, jossa Juicella oli oma kolumnipalsta. Juice tiedosti omat oikkunsa ja mainitsi eräässä tv-haastattelussa: ”Mä oon aika ilkeä, mut en mä paha oo.”

Juicen sanavalmius loisti varsinkin konserteissa. Oulun Kuusrock-festivaalin yleisö sai kuulla 1981 kommentin, joka liittyi Tampereella käynnistettyyn ”Juice presidentiksi”-ilmiöön: ”Viime vuonna sanottiin, että Juice on Jumala. Nyt sanotaan, että Juice presidentiksi. Mikä arvon alennus! Ensi vuonna varmaan sanotaan, että Juice kansanedustajaksi. Ja sitä seuraavana vuonna, että Juice poliisiksi!”

Jumaluus puolestaan pääsi esille siten, että auringon tullessa esiin pilvien takaa, levitti Juice kätensä ja totesi raamatullisesti: ”Ja valkeus tuli! Vaikka minä en sanonut mitään.”

Juice-musikaali häikäisi

Valkeakoskella olevassa Apianniemen kesäteatterissa saatiin kesällä 2024 nauttia **Heikki Paavilaisen** käsikirjoittamasta ja ohjaamasta Juice-musikaalista, jossa kuultiin noin 30 kappaletta kokonaan tai osittain. Ne oli sijoitettu tarinaan taitavasti, sillä kunkin kappaaleen sanoitus liittyi saumattomasti esitettäviin tilanteisiin.

Juicen roolissa nähtiin kaksi näyttelijää, joka oli toimiva ratkaisu myös niissä tilanteissa, joissa molemmat olivat lavalla yhtä aikaa. Nuorempaa Juicea esitti **Lauri Mikkola**. Vanhemman Juicen roolin teki **Mikko Huoviala**, jolle rooli oli tuttu Sappeen kesäteatterissa nähdystä **Mikko Alatalo**-musikaalista vuonna 2023.

”Juankoski, Here I Come” käynnisti musikaalin rennosti ja toi heti kättelyssä mukanaan hyvän mielen. Sen sanoituksessa mainittu ”ja käy tamtam” on Juankoskella käytetty nimitys kiljun keitosta. Tampereen opiskeluaikojen myötä astui kuvioihin tuleva bändikaveri Mikko Alatalo (**Oskari Penttilä**), jonka kanssa Juice oli perustamassa Coitus Int-yhtyettä. Samalla tutustuttiin myös huumeisiin, josta kärkehdettiin. Poliisikaksikko (**Harri Penttilä** ja **Leea Lepistö**) alkoi selvittää huumejuttua puhumalla ”Pilvee”-kappaaleen sanoituksen mukaisesti.

Poliisi tuli uudestaan mukaan musikaalin tapahtumiin, kun Juicesta tehtiin vuonna 1990 perätön ilmianto huumeiden myynnistä. Jutun tutkinta ja putkassa olo ei suinkaan parantanut Juicen käsitystä poliisista. ”Tämäkö on kiitos? Musta tehtiin joku huumeepomo, perkele!” Näyttämöllä virkavalta sai musikaalin tekijöiltä kuitenkin paljon lempeämmän kohtelun kuin Juicen omien näkemysten perusteella olisi voinut olettaa.

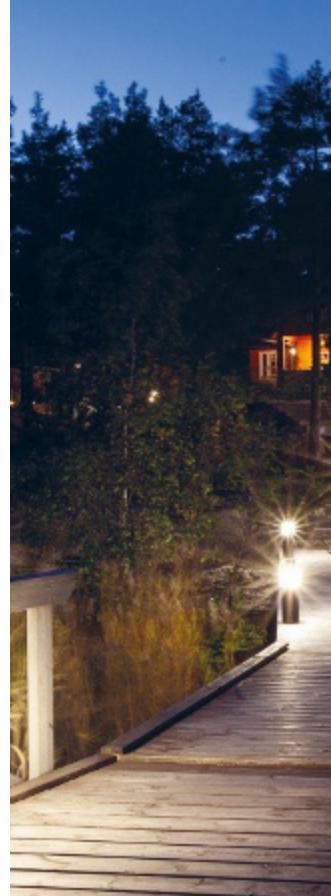
Musikaalissa käytiin lukuisten muiden asioiden ohella läpi Juicen isä- ja äitisuhdetta, avioliitot ja suhtautuminen faneihin. Esillä oli myös Juicen yhä lisääntynyt alkoholin käyttö, joka riistäytyi lopulta käsistä ja joudutti terveyden heikkenemistä. Suru kuuluu elämään, kuten myös ilo. Huumori kukki Juice-musikaalissa suomalaisten rakastamien kappaaleiden rinnalla, joten sitä oli ilo seurata. Sanataituri Leskisen musiikki elää ja voi hyvin, sillä se vetää kuulijoita puoleensa sankoin joukoin. Juice-musikaalin valtava suosio Valkeakoskella oli siitä vakuuttava osoitus! 🟡

Kirjoittaja Kari Huhta on eläkkeellä oleva rikosylikonstaapeli, joka on elänyt Suomirockia täysipainoisesti 1970-luvun puolivälistä lähtien.

← Heidi Kirves, Leea Lepistö, Harri Penttilä, Lauri Mikkola, Oskari Penttilä, Natalil Lintala ja Marita Rantalankila Juice-musikaalin rooleissa Valkeakoskella 2024.

↓ Vanhempaa Juicea esittänyt Mikko Huoviala ja Suomi-kitara tulkitsemassa klassikkoa Luonas kai olla saan Apianniemen Kesäteatterissa.

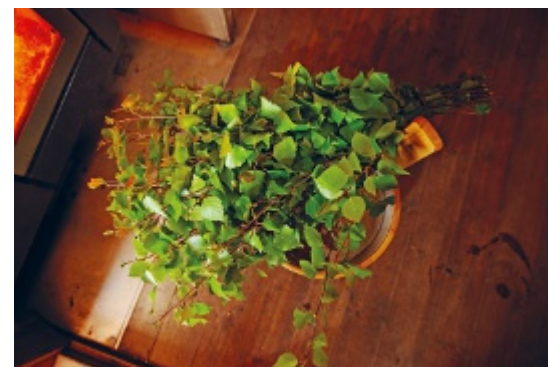

SPJL:n mökit kutsuvat!

Korkealuokkaiset mökit

Ympärivuotiseen käyttöön tarkoitetuissa mökeissä on korkealuokkainen varustelutaso. Nauti saunan lempeistä löylyistä. Ui omissa rannoissa upeissa järvimaisemissa. Illan tummetussa rentoudu nuotiotulen lämmössä. Lataa akkuja ja rentoudu.

*”Ei tämä ole mikään mökki.
Tämä on huvila”*

– SPJL:n jäsenen kommentti

Loistava sijainti

Mökkien sijainti on loistava. Voit tutustua kauniiseen luontoon ympäri Suomea etelästä pohjoiseen. Monet kulttuurielämykset ovat myös ulottuvillasi, kun vietät vapaata liiton mökillä. Siellä aika ei käy pitkäksi.

Huokea hintataso

Liiton mökit ovat hintatasoltaan huokeita, selvästi markkinahintaisia mökkejä edullisempia. Mökki on käytössäsi tulopäivästä klo 14.00 lähtöpäivään klo 12.00. Hyödynnä jäsenyyttä ja varaa mökkiloma helposti varauskalenterin kautta osoitteesta spjlmokit.fi

- Tirakka
- Marakka
- Keskusrakka
- Pankajärvi
- Telkänpesä
- Paavonkangas
- Rauhamäki

Aktiivista elämää

Monipuoliset harrastusmahdollisuudet avautuvat sinulle mökkipaikkakunnan palvelutarjoajien valikoimista.

Kesällä voit kalastaa rannikon merellisissä maisemissa Kustavin Telkänpesässä tai Pankajärvellä Itä-Suomessa. Vierumäellä voit golfata ja pelata tennistä. Aulangon vesistö kutsuu monipuolisessa Hämeenlinnan Rauhamäessä, jossa voit järjestää vaikkapa sukujuhlat tai kokoontumisen työkavereiden kanssa. Lapissa ulottuvillasi ovat ruskaretket ja talvella laskettelu sekä lukuisat hiihtokilometrit tunturimaisemissa.

SURUVIESTI

Jari-Pekka Tarvainen
ylikonstaapeli
s. 3.12.1966, Helsinki
k. 29.6.2024, Espoo

SURUVIESTI

Keijo Erkki Tapani Vähähyyppö
ylikonstaapeli
s. 11.4.1943, Kälviä
k. 5.6.2024, Savonlinnan
aluesairaalan saattohoito-osasto

*Muistamiset-palstalla
julkaistaan kuvia merkkipäivistä,
eläköitymisestä, häistä, lapsen
syntymästä tai kollegan pois-
menosta. Tapahtumasta saisi
olla kulunut korkeintaan kuusi
kuukautta.*

**Kaipaatko tukea jaksamiseen
ja motivaatiota muutokseen?**

Palkansaajien hyvinvointi ja terveys PHT ry:n kursseilta
uutta virtaa työhön ja arkeen - edullisesti!

AIKUISTEN HYVINVOINTIKURSSIT

3+2+2 vrk

Kolmiosaisella kurssilla löydät motivaation ja toimivat keinot itsestäsi huolehtimiseen ja saat ammattilaisten tukea hyvinvoinnin ja jaksamisen haasteisiin. Sisältää majoituksen yhden hengen huoneessa, täysihoidon, ohjatun ryhmäohjelman sekä yhteensä kolme yksilöohjauksetta.

LAPSIPERHEIDEN HYVINVOINTIKURSSIT

4 vrk

Kurssilla perheet saavat tilaisuuden pohtia arjen hyvinvointiin liittyviä asioita ohjatuksi. Ohjelmassa liikuntakokeiluja, innostavia pohdintatehtäviä sekä aikaa yhdessäololle. Sisältää ohjatun ryhmäohjelman, majoituksen ja viisi päivittäistä ateriaa.

Vuoden 2024 aikuisten kurssit vielä vanhalla omavastuuhinnalla!

Tutustu ja täytä hakemus: pht.fi

Poliisin Tuki ry tukee virkatehtävissä vaikeasti vammautuneiden poliisien kuntoutusta ja virkatehtävissä menehtyneen poliisin omaisia. Ostamalla yhdistyksen kannatustuotteita tuet yhdistyksen toimintaa.
Lue lisää **Poliisintuki.fi**

Ilmoitusmyynti

**Olli-Pekka Duk, p. 050 378 3932,
ollipekka.duk@gmail.com**

			Riitan nalle	kuume	oikeusjutun päätös		papilta	kaukana ihmisten ilmoilta	lakonrikkoja	turha		2x	
joskus lokoi-sat				viipymättä									
hirvieläin					kalisuttaasapelia				8				
AB								oven voi					
					-varas				Patricia				
						vuoristo-opas	syllisiä?						
									Liksom				
					kehot		ääniä -vietti						
					me-kastaa					häijyjä	irrottaa lastuja puukolla	kalas-tajalla	
					VUORISTO								
	kangas	lau-datur	uskovia poikia	portaatsaat-tavat					rahtu siitä huolimatta				
ään-telyä													
					laulun nainen					A4			
								teh-taassa?					
										järjet -pilli			
	tulla		puhelut viek-kaita						juoda kaataa				
miehiä myös R.....				 Lotta Neziri		nöyhdät suuttu-muksia				kier-rettä-viä	Paik-kaa!	2x
etsintä-kuulutetuilla päällä			vaara							Ärrä joskus pahoja			
murs-kaa				hissi-firma									
											muuan		
				Faze-riilta				hen-gailu-paikka					
osata													

Ristikon ratkaisu löytyy osoitteesta Spil.fi/ristikonratkaisut

© Riku Ylähäikkä & Tuuri Vuorhan 2024

Spjl Suomen Poliisijärjestöjen Liitto

Jonne Rinne
puheenjohtaja
p. 050 399 8795

Mika Nygård
järjestöpäällikkö
p. 040 556 1441

Katja Almgren
visuaalisen viestinnän
asiantuntija
p. 044 582 0012

Virpi Hallikainen
talousassistentti
p. 044 720 2094

Tarja Heinonen
puheenjohtajan sihteeri
p. 040 561 0114

Minna Huhta
koulutus- ja edun-
valvontasuunnittelija
p. 045 137 3393

Mira Kajander
puheenjohtajan sihteeri
p. 040 662 0534

Auno Mäkinen
neuvottelupäällikkö
p. 044 906 3710

Anne Rakka
jäsenrekisterisihteeri
p. 050 415 2080

Rita Ridanpää
lakimies
p. 050 570 1597

Marko Rikalainen
päälouottamusmies/
poliisihallinto
p. 041 730 5340

Jesper Thurin
lakimies
p. 050 301 9254

Jaana Tynjälä
taluspäällikkö
p. 040 940 2061

Alice Utriainen
päälouottamusmies/OM
p. 050 440 8452

Sari Wiid
viestintäpäällikkö
p. 041 730 5957

Asemamiehenkatu 2,
00520 Helsinki
spjl@spjl.fi

” Jäsennumerosi
löydät kätevästi
SPJL mobiilista!

99 Helsingin Kauppatorin laidoilta tulevien ohjeistusten muuntuminen teoiksi ottaa täällä susirajalla aikansa.

Pienenä poikana... suurena miehenä

LUIN uunituoretta VM:n talousarvioesitystä vuodelle 2025 ja olo oli kuin Jukka Virtasen sanoittamassa ja Simo Salmisen laulamassa *Suurena miehenä* -rallissa: *Pienenä poikana honasin mä että, alkuvuodesta näytti rahaa olevan tulossa laarit täyteen. Vaan suurena miehenä tajusin mä sen, että syksyllä kaikki onkin toisin.*

Noin vapaasti mukaellen.

Tällä hetkellä valtiollisesta taloudenpidosta ei käännteitä puutu. Loppukuusta ei enää muista, mitä kuun alussa sovittiinkaan. Ongelmana vain on se, että nämä valtion toimintarattaat ovat kovin hitaat: kaikkien Helsingin Kauppatorin laidoilta tulevien ohjeistusten muuntuminen teoiksi ottaa täällä susirajalla valitettavasti aikansa. Kun periferioissa saadaan kassa- ja henkilöstörätingit (monien käsien kautta kulkeneiden ohjeistusten ja taulukkojen täyttämisen jälkeen) sähköpostilähetyskuntoon ja etelää kohti, moni asia on jo ehtinyt pääkonttorilla muuttua.

Miten sitä ennen pärjättiin? Sota-aikanakin? Mustekynällä kirjoitettiin sanomaa, kirjekuori pantiin postiin ja Kusti ketjut kireällä salomaiden halki polkien vei viestiä maakunnan hädästä. Jos oikein teki pahaa, lyötiin kummissaapasta jalkaan, huivia kiristettiin leuan alta ja maitoauton repikkana Isolle Kirkolle asioille. Ja niin vain noustiin!

Nyt, sen minkä rahojen laskennalta ehditään, yritetään kuistilla huhuilla ja rekryta A1-luokan väkeä rakentamaan vahvaa, osaavaa ja välittävää

isänmaatamme. Pohjalaisella kökkä-mentaliteetillä, jalojen arvojen tukemana. Jos joku hojaantuu peremmälle, nämä uudisraivaajat ohjataan viipymättä salin ovesta sisään varoen visusti, etteivät näe keittiöön. Siellähän on näet ovi pönkätynä auki, jotta joutoväeksi inventoidut voivat kävellä ulos ja maantietä pitkin näkymättömiin.

Eihän se oikeasti ole ihme, että hallinto turpoo. Tässä turbulenssissa sisään- ja ulosheittäväenä portsarina sekä kirjanpitäjänä toimivaa johtoa tarvitaan pysymään laskelmiensa ja etelästä tulevien ohjeiden ja vaatimusten perässä.

Kun mikään ei ole nyt yhtä varmaa kuin epävarma, voi olla paree olla hankkimatta työpisteesensä mitään uutta ruukkukasvia. Kukas niitä ehtii talvella kastella, jos vaikka lomautuslappua vilautetaan? Ei tunnu missään, että jutut ruuhkautuvat ja edunmenetyksistä satelee muikkareita ja valtion korvattavia sakkomaksuja. Tarpeeksi suuri momenttinumero suoritetuille viivästysmaksuille, niin ei sinnikkäkään Tutkivaltiota.fi-kaveri jaksakaan kollata niin pitkälle.

Tyyntä ilmanalaa odottaen, Maksava jäsen.

Outi "Ode" Ahonen työskentelee käräjäsiihteerinä Pirkanmaan käräjäoikeudessa ja hän on SPJL:n 2. varapuheenjohtaja.

PS. Tämän lähetyksen päättää luonnollisesti Jamppa Tuomisen ikoninen *Minkä aamu toi, sen ilta aina vei...*

Posti Green

Kalevavakuutus.fi | 150
VUOTTA

✓ Ammattiliiton jäsenille

HAUTAA AJATUKSET KALLIISTA HENKIVAKUUTUKSESTA

Jäsenedulla säästät
jopa satoja euroja

Epätietoisuus on huonoimpia syitä kuopata läheisten taloudellinen tulevaisuus. Tosiasiassa henkivakuutus maksaa vähemmän kuin luulet. SPJL:n jäsenenä saat Kalevasta merkittävästi edullisemman henkivakuutuksen 60,5 % alennuksella. Voit vakuuttaa myös puolisisi yhteisellä pariturvalla – riittää, että toinen teistä on jäsen.

SPJL:n
jäsenedulla

3 022 vakuutettua henkeä

437 eur vuosittainen säästö ka.

ALENNUS

-60,5 %

ALENNUS

HYÖDYNÄ
AINUTLAATUINEN
JÄSENETUSI »

[www.kalevavakuutus.fi/
spjl](http://www.kalevavakuutus.fi/spjl)

